

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Καλή Χρονιά 2016

**Πανελλήνιος Σύλλογος
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας**

Τριμηνιαίο φιλοτελικό & πολιτιστικό περιοδικό

Έτος 16°, Αρ. 64. Οκτώβριος - Δεκέμβριος - 2015

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση, Έτος 16^ο, Τεύχος 64^ο, Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2015
Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
Εκδότης-Διευθυντής: Π. Λεούσης.
Συντακτική Επιτροπή: Π.Λεούσης, Π.Καγκελάρης
Αγίου Δημητρίου 12, 14452 Μεταμόρφωση. Τηλ. 210 2825134, e-mail: p_leoussis@hotmail.com
www.thematic-philatelist.gr

Υπεύθυνος τυπογραφείου: "NO+ADO", Κυριάκος Αλεξίου & Σια ΕΕ
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη. Ετήσια Συνδρομή € 15. Εγγραφή € 5.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CONTENTS

Γράμμα του προέδρου	1	Editorial	1
Αι Βασίλης, Αι Νικόλας και Σάντα Κλάους	2	St. Basil, St. Nicholas and Santa Claus	2
Τα γυαλιά βελτιωτικά της όρασης	4	Glasses vision enhancers	4
Βίκινγκς, οι θαλασσοπόροι του Βορρά	8	Vikings, the navigators of the North	8
Hydnora africana, ακόμα ένα παράξενο φυτό	10	Hydnora africana, one more strange plant	10
Η τίγρη του χιονιού	11	The snow tiger	11
Ανοιχτή Επιστολή: Κοινές ακυρωτικές σφραγίδες	12	Open letter: Common seals	12
Citroën 2CV (Ντεσεβό), Το αυτοκίνητο θρύλος!	14	Citroën 2CV, the car legend!	14
Ταχυδρομικές καινοτομίες: "Φιλοτελική ..δισκογραφία" 16 "ΝΟΤΟΣ 2015",	16	"Postal innovations: "Philatelic discography"	16
Πανελλήνια Συλλεκτική - Διεθνής Φιλοτελική	18	NOTOS 2015 ",	18
"Μπουρού" ή "Κοχύλι σάλπιγγα"	22	National Collective-International Philatelic	18
Αχ! Νερό, νεράκι!	24	The "trumpet shell"	22
23.000 £ για ένα (βασιλικό) κεφάλι λιγότερο!	25	Ah! Water, water!	24
"Η Άνοιξη" του Μποτισσέλι	26	23000 £ for a (royal) head less!	25
Το ροτβάιλερ	27	"La primavera" by Botticelli	26
Αναδρομή στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις ..	28	The rotweiler dog	27
Χάτσικο, ο σκύλος που έγινε σύμβολο	32	History of the Hellenic philatelic exhibitions	28
Η "Αφροδίτη" του Brassempouy	33	Hachikō, the dog who became a symbol	32
Το πιλάφι και η ιστορία του	34	"Venus" of Brassempouy	33
Αχ! Αυτό το πλάνο: <i>Μετεωρολογία</i>	35	The pilaf and its history	34
Η Παρισινή Έκθεση του 1900,		Thematic plans: <i>Meteorology</i>	35
η Ελλάδα και ο ... Άγιος Σώστης!	36	The Paris Exhibition of 1900,	
Δικά μας και δικά σας νέα	38	Greece and... St Sostis!	36
Άγγελος Παπαϊωάννου (1925 - 2015)	39	Philatelic news	38
Θεματική συλλογή πρωταθλήτρια, με 98 βαθμούς! ..	39	Angelos Papaioannou (1925 - 2015)	39
Νέες εκδόσεις Ελλάδας - Κύπρου	40	A thematic collection champion, with 98 points! ..	39
Οι Ιταλοί για το βιβλίο <i>Μουσική Θέατρο Χορός</i>	44	New issues of Greece and Cyprus	40
		The Italians for the book <i>Music Theatre Dance</i>	44

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal. Year 16th. No 64, October-December 2015
Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY
Editor-Director: Pantelis Leoussis
Editorial Committee: P. Leoussis, P. Cangelaris
Address: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens
Tel. +31- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

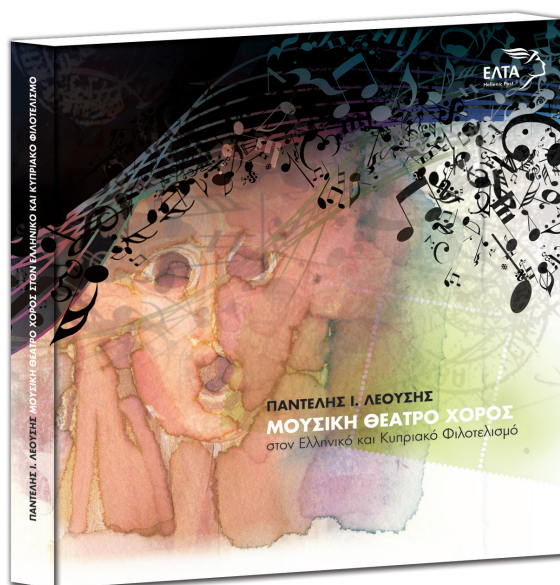
www.thematic-philatelist.gr

The journal is distributed gratis to the members
Annual subscription € 15. New members' subscription € 5

Διοικητικό Συμβούλιο 2015-2016
Πανελληνίου Συλλόγου Θεματικού Φιλοτελισμού

Παντελής Λεούσης Πρόεδρος
Παναγιώτης Καγκελάρης Αντιπρόεδρος
Σπύρος Παπαγιάννης Γεν. Γραμματέας
Βασίλης Πετρόχειλος Ταμίας
Στάθης Πουλαράκης Έφορος
Αριστομένης Καλυβιώτης (Καρδίτσα) μέλος
Φώτιος Μόσχος (Ναύπακτος) μέλος

Εξελεγκτική επιτροπή:
Βασίλης Αποστολόπουλος
Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος
Ευάγγελος Ολύμπιος

Έκδοση Μαΐου 2015, Ελληνικών Ταχυδρομείων:

Παντελής Ι. Λεούσης

ΜΟΥΣΙΚΗ, ΘΕΑΤΡΟ, ΧΟΡΟΣ στον Ελληνικό και Κυπριακό Φιλοτελισμό

Ο Θεματικός φιλοτελιστής έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο, ΕΦΙΛΑ 2002 (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό, BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο
JERUSALEM 2006 Αργυρό, BALKANFILA 2007 Μεγάλο Αργυρό, CHINA 2009 Αργυρό,
ANTVERPIA 2010 Αργυρό, BALKANFILA 2012 Μεγάλο Αργυρό,
ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 Μεγάλο Αργυρό, ΚΥΠΡΟΣ -ΕΛΛΑΔΑ 2014 Μεγάλο Αργυρό

Προς τους φίλους αναγνώστες...

Αγαπητοί φίλοι,

Χάρη στην πρωτοβουλία της ΕΦΕ να οργανώσει τη ΝΟΤΟΣ 2015, στην άριστη επιλογή των μελών της Οργανωτικής Επιτροπής και στις εμπνεύσεις και την εργατικότητα όλων όσων συνέβαλαν σ' αυτή, προέκυψε μία έκθεση που έγραψε ιστορία. Ήμασταν τυχεροί εν έτει 2015 να ζήσουμε αυτές τις υπέροχες φιλοτελικές στιγμές.

Αρχίζοντας από την επιλογή του άνετου και άριστα προσβάσιμου χώρου, από την ιδέα της ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗΣ που έδωσε τη δυνατότητα σε πολλούς εκθέτες να νιώσουν τη χαρά της δημόσιας παρουσίας των συλλογών τους και να αποκτήσουν μία πρώτη εκθεσιακή εμπειρία, και φθάνοντας στη ΔΙΕΘΝΗ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ με τις οργανωτικές καινοτομίες που εφαρμόστηκαν και βρήκαν διεθνή απήχηση, όλα χαρακτηρίζονταν από φρεσκάδα εμπνεύσεων και νέων πρωτοποριακών ιδεών.

Κατόπιν είχαμε και την -για πρώτη φορά στη χώρα μας- φιλοξενία διεθνών συνεδρίων. Η φιλοτελική Ελλάδα, μέσα σε περίοδο κρίσης και έντονης μιζέριας, ευτύχησε να φιλοξενήσει το ετήσιο συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας και τη Γεν. Συνέλευση της Ένωσης Φιλοτελικών Πραγματογνωμόνων.

Μεγάλη διεθνής έκθεση, διεθνή συνέδρια... Έτσι απλά κι επιτυχημένα! Και χωρίς τη -συνήθη στις άλλες χώρες- οικονομική συμβολή κρατικών φορέων και οργανισμών.

Αλήθεια, πόσο μεγάλη είναι η χαρά που νιώσαμε εμείς, οι λάτρεις του φιλοτελισμού, βλέποντας αναρτημένα στους άνετους διαδρόμους του εκθεσιακού κέντρου σπουδαία πολυβραβευμένα διεθνή εκθέματα, αλλά και εκθέτες και κριτές του διεθνούς φιλοτελικού "τζετ σετ" να τα περιεργάζονται, να τα σχολιάζουν, να τα κρίνουν... Να βλέπουμε επί τέλους και στην Ελλάδα και να ζούμε καταστάσεις που για τις πολιτισμένες χώρες αποτελούν τακτικές συνήθειες εκδηλώσεις.

Όλα αυτά χάρη στη σπουδαία ΝΟΤΟΣ 2015, στην εμπνευσμένη, άοκη και με αυταπάρνηση προσπάθεια της Οργανωτικής Επιτροπής, αλλά και στους πολλούς εθελοντές από αδελφά σωματεία, φίλους, και φίλους των ...φίλων! Για να αποδειχθεί και πάλι ότι παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο ελληνικός φιλοτελισμός, παραμένει ζωντανός, ενωμένος, και ξέρει να εκτιμά τις καλές προσπάθειες.

Τι θα μπορούσε να πει κανείς μετά από όλα αυτά, εκτός από του να εκφράσει θαυμασμό και συγχαρητήρια;

Ασφαλώς, συγχαρητήρια χρειάζονται και στα μέλη του Συλλόγου μας που συμμετείχαν ως εκθέτες στις δύο εκδοχές της ΝΟΤΟΣ 2015. Τόσο η τιμή και η χαρά της συμμετοχής στη ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ όσο και οι βραβεύσεις της ΔΙΕΘΝΟΥΣ έχουν την αξία τους. Γι' αυτό και τιμούμε όλους, και τους συγχαίρουμε από καρδιάς.

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Ο πρόεδρος

Δύο άγιοι που διεκδικούν την αυθεντικότητα του αγαπημένου άγιου των παιδιών.

Ο Άγιος Νικόλαος για τους Καθολικούς Χριστιανούς, ο Άγιος Βασίλης για τους Ορθόδοξους. Άλλη μία διαφορά που χωρίζει τα δύο δόγματα;

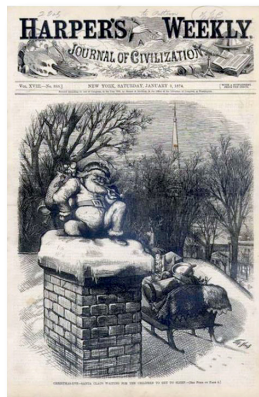
Τα πράγματα είναι αρκετά μπερδεμένα. Αν εξαιρέσουμε τις καθαρά βυζαντινές αγιογραφικές απεικονίσεις των δύο αγίων, όλες οι σύγχρονες λαϊκές εορταστικές φιγούρες τους είναι ακριβώς ίδιες. Και στις δύο περιπτώσεις οι δύο άγιοι είναι παχουλοί, τρέφουν μακριά λευκή γενειάδα, φορούν κόκκινο επανωφόρι και κόκκινο σκούφο και αντιμετωπίζουν τις κυκλοφοριακές τους ανάγκες με έλκηθρα που σύρουν ελάφια ή τάρανδοι. Φέρουν αμφότεροι στους ώμους μεγάλους σάκους με παιχνίδια, προφανώς σε απόλυτη συνεννόηση μεταξύ τους! Πώς συνέβησαν άραγε όλα αυτά;

Ο "Σάντα Κλάους" ("Άι Βασίλης" των Δυτικών) άρχισε να γίνεται δημοφιλής αφότου το 1823 δημοσιεύτηκε στο νεοορκεζικό περιοδικό Harper's Weekly ένα ποίημα με τίτλο *A Visit from St. Nicholas* (Μια επίσκεψη από τον Άγιο Νικόλαο). Αργότερα, το 1863, το ίδιο περιοδικό έδωσε και την πρώτη οπτικοποιημένη εκδοχή του Αγίου, ενώ από το 1862 μέχρι το 1886 δημοσίευσε πάνω από

2.000 σκίτσα του Άι-Βασίλη. Συμβολή στην εξάπλωση της "αγιοβασιλιάτικης" παράδοσης είχε και το παιδικό βιβλίο *The Life and Adventures of Santa Claus* (Η ζωή και οι Περιπέτειες του Αγίου Νικόλα) του 1902. Κατόπιν ήρθαν οι

εμπορικές εταιρείες που χρησιμοποίησαν τη φιγούρα του για διαφημιστικούς σκοπούς: Πρώτη η White Rock Beverages (το 1915 μεταλλικό νερό και το 1923 τζιντζερ-έιλ) και μετά η Coca-Cola το 1931, η οποία ήταν η πρώτη που τον παρουσίασε με πρωτοχρονιάτικα δώρα, προϊόντα της εταιρείας. Η επιτυχία αυτής της διαφήμισης ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ανέβασε στα ύψη τις πωλήσεις της, αλλά και συνέβαλε αποφασιστικά στην καθιέρωση της γνωστής φιγούρας του Άι Βασίλη του δυτικού κόσμου, με τα κόκκινα ρούχα και τα άλλα αξεσουάρ.

Για τους Ορθόδοξους χριστιανούς ο Άγιος Βασίλης είναι ο Μέγας Βασίλειος που έζησε στη Καππαδοκία, αφιέρωσε σχεδόν όλη του τη ζωή στη βοήθεια προς τον συνάνθρωπο, και που θεωρείται στην παγκόσμια ιστορία ως ο εμπνευστής αλλά και πρώτος δημιουργός της οργανωμένης φιλανθρωπίας. Σύμφωνα με την παράδοση, ο Μέγας Βασίλειος ήταν ψηλόλιγνος, με μαύρα μάτια και γένια και αγιογραφείται ως

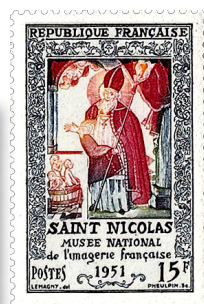
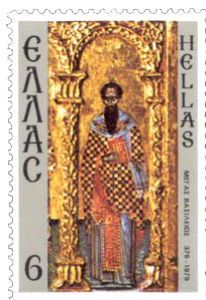
Από τους πρώτους "Σάντα Κλάους": Αριστερά του ποτού "τζιντζερ-έιλ" (1923) και δεξιά της "Κόκα Κόλα".

ισχνός ασπρογένης γέροντας. Πέθανε στις 31 Δεκεμβρίου του 378 και κηδεύτηκε την 1η Ιανουαρίου του 379, με την ημέρα αυτή να θεωρείται από όλους τους χριστιανικούς λαούς ότι φέρνει ευλογία και καλή τύχη στη νέα χρονιά. Αλλά και στα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς κύριο πρόσωπο είναι ο Μέγας Βασίλειος.

Στη Δύση το πρόσωπο του δικού μας Αγίου Βασιλείου έχει ταυτιστεί με την ιστορία του Αγίου Νικολάου που φημιζόταν για τη γενναιοδωρία του. Στην ιστορία του Αγίου Νικολάου οι βόρειοι λαοί έχουν προσθέσει στοιχεία των δικών τους παραδόσεων (τάρανδο, έλκηθρο, άστρο του Βορρά, μεγάλες κάλτσες κλπ), μια

κουλτούρα που τον συνοδεύει μέχρι και σήμερα. Στα ελληνικά δεδομένα η μετατροπή αυτή φαίνεται να πέρασε περίπου στη δεκαετία του 1950-1960, κυρίως στον αστικό πληθυσμό από τους “συγγενείς” μετανάστες, που με τις ευχητήριες κάρτες τους εισήγαγαν τον “Δυτικό Αϊ-Βασίλη”.

Ενδιαφέρον έχει και η προέλευση του ονόματος Σάντα Κλάους για τον Άγιο Νικόλα της Πρωτοχρονιάς που ενστερνίστηκαν οι αγγλόφωνοι λαοί. Προέρχεται από το ολλανδικό Sinterklaas (Άγιος Νικόλας) που Ολλανδοί μετανάστες μετέφεραν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και με παραφθορά μετατράπηκε σε Santa Claus.

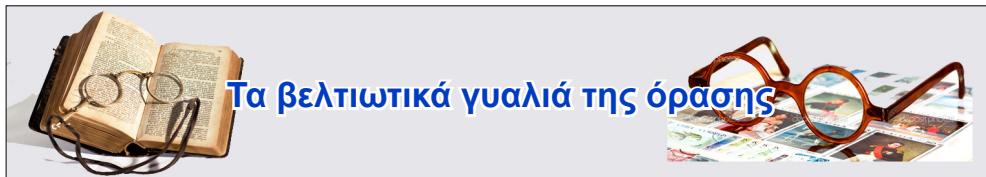
Ο ασκητικός βυζαντινός Άγιος Βασίλειος, αλλά και όπως απεικονίζουν τον Άγιο Νικόλα Ολλανδοί, Ουκρανοί και Γάλλοι, πριν τον ...αναλάβουν το τζίντζερ-έιλ και η κόκα κόλα και τον μετατρέψουν σε καλοφαγωμένο καλόκαρδο ...κοιλαρά! Στο Ολλανδικό γραμματόσημο διακρίνεται το όνομα Sinterklaas, από όπου προήλθε το Santa Claus.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τη Δευτέρα, 18 Ιανουαρίου 2016 και ώρα 19.00', ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ & ΝΕΟΤΗΤΑΣ και οι “ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ” συνορτάζουν την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στην αίθουσα τελετών της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, Ακαδημίας & Γενναδίου 8, 7ος όροφος.

Στα πλαίσια της γιορτής θα λάβει χώρα φιλοτελική θεματική ομιλία του κ. Παντελή Λεούση με τίτλο “Η γέννηση και η εξέλιξη του Μιούζικαλ (Μουσική Κωμωδία)”, με ταυτόχρονη ηχητική και οπτική ψηφιακή υποστήριξη.

Είστε όλοι καλεσμένοι

Τα βελτιωτικά γυαλιά της όρασης

Κατά τον πρώτο αιώνα, ο φιλόσοφος Σενέκας σημειώνει ότι όταν βλέπουμε ένα αντικείμενο μέσα από μία γυάλινη φλάσκα γεμάτη νερό, τότε αυτό φαίνεται μεγαλύτερο. Την ίδια εποχή, ο Πλίνιος ο πρεσβύτερος περιγράφει τη χρήση ενός σμαραγδιού από τον αυτοκράτορα Νέρωνα που το χρησιμοποιούσε για να παρακολουθεί τους αγώνες των μονομάχων. Είναι πιθανό να πρόκειται για οπτικό φακό για τη διόρθωση της μυωπίας, αλλά η χρήση του σμαραγδιού μπορεί επίσης να εξηγηθεί από την ομορφιά των χρωματικών τόνων που προσθέτει η πολύτιμη πέτρα.

Το Μεσαίωνα γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη η χρήση της “πέτρας ανάγνωσης”, ιδίως στα μοναστήρια. Ήταν είδος μεγεθυντικού φακού που το τοποθετούσαν επάνω στο κείμενο και βοηθούσε στην αντιμετώπιση των συνεπειών της πρεσβυωπίας. Η εφεύρεση αποδίδεται από πολλούς στον **Abbas Ibn Firnas** (810-887), Βέρβερο από την Ανδαλουσία, γνωστό επίσης για την ανάπτυξη της τεχνικής της κοπής των κρυστάλλων χαλαζία.

Γύρω στο έτος 1000, ο Alhazen (**Ibn al-Haytham**, 965-1039), ιδρυτής της φυσιολογικής οπτικής, δίνει σε κείμενά του επιστημονική βάση αυτής της τεχνολογίας. Η σχετική πραγματεία του μεταφράστηκε στα λατινικά το 12ο

αιώνα, λίγο πριν την εφεύρεση των γυαλιών διόρθωσης της όρασης στην Ιταλία, αν και η σύνδεση μεταξύ των δύο γεγονότων δεν έχει σαφώς πιστοποιηθεί.

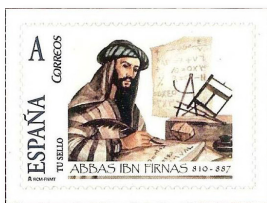
Πριν γίνουν από γυαλί, οι “πέτρες ανάγνωσης” κατασκεύαζονταν σε ημιπολύτιμο λίθο, όπως ο βήρυλλος ή ο χαλαζίας. Αυτό διότι η τεχνική της υαλοργίας δεν ήταν ακόμα τόσο ανεπτυγμένη, ώστε το γυαλί να είναι απαλλαγμένο από φυσαλίδες και ακαθαρσίες.

Ο φραγκισκανός μοναχός **Roger Bacon**, στηριζόμενος στις εργασίες του **Alhazen** (Ibn al-Haytham), πειραματίστηκε με τις “πέτρες ανάγνωσης” από γυαλί.

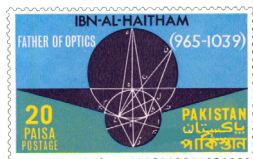
Στο έργο του *Opus Majus* του 1268, δίνει τα επιστημονικά στοιχεία, αποδεικνύοντας ότι οι επιφάνειες των φακών, ιδιαίτερη των πολυπρισματικών, επιτρέπουν τη μεγέθυνση των μικρών γραμμάτων. Η εφεύρεσή του εκλαϊκεύτηκε από δύο Δομινικανούς μοναχούς, τους Spina και Giordano, που τον συνάντησαν κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Πίζα.

Τελικά, αυτός που πρώτος κατασκεύασε ένα ζευγάρι γυαλιά,

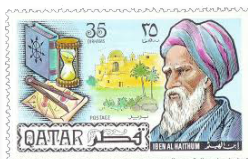
ενσωματωμένα σε ένα ξύλινο σκελετό, το πάχος και η κυρτότητα των οποίων μεγέθυνε κείμενα και αντικείμενα, ήταν ο Ιταλός φυσικός **Salvino degli Armati**, το 13ο αιώνα, στη Φλωρε-

Αμπάς Ιμπν Φιρνάς

Αλχάζεν (Ιμπν Αλ Χαϊτάμ), ο “πατέρας της οπτικής”.

Ροζέ Μπακόν

Πετρώματα χαλαζία (ορυκτό του πυριτίου) και βήρυλλου (πυριτικού ορυκτού του βηρυλλίου), που χρησιμοποιήθηκαν για τις “πέτρες ανάγνωσης”.

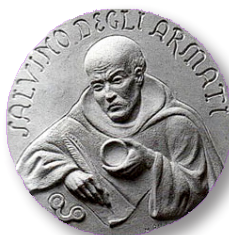
ντία. Αυτό το γεγονός αποτέλεσε την απαρχή για τη μεγάλη εξέλιξη των γυαλιών και της οφθαλμολογίας στην Ιταλία.

Τα πρώτα ματογυαλία ήταν χωρίς βραχίονες, στηρίζονταν στη μύτη και εμφανίστηκαν στη Βενετία στα τέλη του 13ου αιώνα. Αποτελούνταν από δύο κυρτούς φακούς, από γυαλί Μουράνο ανώτερης οπτικής ποιότητας. Ο σκελετός τους ήταν από ξύλο, κέρατο ή δέρμα, και συνδέονταν ξεχωριστά σε πριτσινωτούς βραχίονες με ένα καρφί. Αυτά τα βραριά "καρφωτά ματογυαλία" -όπως λέγονταν-, χρησιμοποιούνταν κυρίως από μοναχούς αντιγραφείς, επιτρέποντας τους την διόφθαλμη όραση και βελτιώνοντας την πρεσβυωπία τους.

Με τον καιρό, τα καρφωτά ματογυαλία έφτασαν να συμβολίζουν την ευρυμάθεια, τη σοφία. Γι' αυτό και σε πολλά έργα τέχνης της εποχής απεικονίζονται φιλόσοφοι, μοναχοί ή γιατροί φορώντας αυτά τα "καρφωτά γυαλιά".

Η εφεύρεση της τυπογραφίας από τον Γουτεμβέργιο που ακολούθησε, αύξησε κατακόρυφα τη ζήτηση για γυαλιά όρασης.

Τον 15ο αιώνα, τα ματογυαλία εξελίσσονται. Το καρφί που συνέδεε τους δύο φακούς αντικαταστάθηκε από μια γέφυρα από ξύλο, μέταλλο, κέρατο, δέρμα, καύκαλο χελώνας ή μπανέλα. Είναι τα λεγόμενα "ματογυαλία στρογγυλεμένης γέφυρας" που θα παραμείνουν

Salvino degli Armati, δημιουργός των πρώτων γυαλιών.

Γυαλιά σε πίνακα του 1403

Ο Nicholas de Cues περιέγραψε πρώτος τους φακούς μυωπίας.

σε χρήση επί αρκετούς αιώνες, και θα στηρίζονται από μία κορδέλα δεμένη στο πίσω μέρος του κεφαλιού ή από ένα σπάγκο τυλιγμένο γύρω από το αφτί.

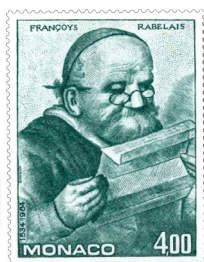
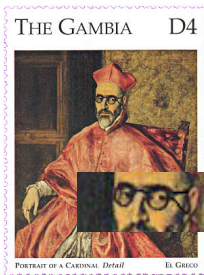
Οι κοίλοι φακοί για τους μύγες εμφανίστηκαν πρώτη φορά στη Φλωρεντία το 1440. Πρώτη περιγραφή τους βρίσκεται στο έργο του *De Beryllo* του Γερμανού **Nicolas de Cues** (Νικόλαος Κουζάνος, 1401-1464).

Το 1645, ο Γάλλος Jacques Bougeois επέφερε σημαντική βελτίωση επινοώντας φακούς κυρτούς από τη μία μεριά και κοίλους από την άλλη.

Το 1728, ο Βρετανός οπτικός Edward Scarlett δημιούργησε τις πρώτες μοντούρες με κοντούς βραχίονες που κατέληγαν σε ένα μεταλλικό δακτύλιο (μερικές φορές καλυμμένο με βελούδο) που ακουμπούσε στους κροτάφους. Αυτά τα "γυαλιά κροτάφω" χρησιμοποιήθηκαν κυρίως από ευγενείς, καθώς με τους κοντούς βραχίονες μπορούσαν να το φορούν και να τα βγάλουν χωρίς να ενοχλείται η ...περούκα.

Όταν η περούκα έπαψε να είναι της μόδας, ο Edward Scarlett καινοτόμησε και πάλι. Επέκτεινε τους βραχίονες των γυαλιών και, κάμπτοντας τα άκρα ώστε να στερεώνονται πίσω από τα αυτιά, δημιούργησε τα σύγχρονα γυαλιά.

Μιλώντας γενικά για τη χρήση των γυαλιών από τους αστικούς πληθυσμούς της Ευρώπης,

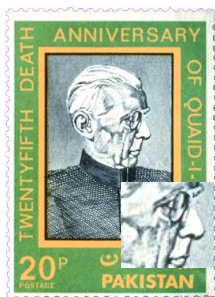
1: Γυαλιά με βραχίονες που τυλίγουν τα αφτιά (Ελ Γκρέκο, 1600).
2, 3, και 4: Πίνακες που εικονίζουν τρόπους χρησιμοποίησης των γυαλιών.

μπορούμε να πούμε ότι κατά τη διάρκεια του 17ου αιώνα χρησιμοποιήθηκαν τα γυαλιά χωρίς βραχίονες, τον 18ο αυτά με τον ένα βραχίονα που τα κρατούσαν με το χέρι (face à main) και τον 19ο τα μονόκλ και τα στηριζόμενα στη μύτη.

Στη Γαλλία, ο Sieur Thomin, διάσημος παρισινός κατασκευαστής γυαλιών, κατασκεύασε το 1746 τα “ματογυαλία κροτάφων”, σε αντικατάσταση αυτών που στηρίζονταν στη μύτη, διότι με αυτά “αναπνέει κανείς καλύτερα”. Ωστόσο, η πίεση που ασκούσαν στους κροτάφους προκαλούσαν πονοκεφάλους και γρήγορα εγκαταλείφθηκαν.

Το 1752, ο Βρετανός οπτικός James Ayscough δημιούργησε τα πρώτα ματογυαλιά από βαμμένο γυαλί, αποβλέποντας πάντα στη βελτίωση της όρασης και όχι στην αισθητική, καθώς πίστευε ότι οι μπλε ή οι πράσινες αποχρώσεις διορθώνουν την όραση. Τα γυαλιά του Ayscough διέθεταν αρθρωτούς βραχίονες που ελάτπωναν την ενοχλητική πίεση στη μύτη και τους κροτάφους. Άλλο χαρακτηριστικό τους ήταν ότι οι βραχίονες περνούσαν κάτω από το αυτί και όχι από πάνω, όπως συνήθως. Το όνομα που τους δόθηκε ήταν “γυαλιά των αυτιών”.

Οι φακοί, μέχρι το τέλος του

Μονόκλ

Από το 1840 τα γυαλιά στηρίζονταν στη μύτη.

Ο συνθέτης Γκούσταβ Μάλερ με γυαλιά της μύτης.

18ου αιώνα ήταν στρογγυλοί. Στη συνέχεια, αναπτύχθηκε στην Αγγλία η μόδα με τα οβάλ γυαλιά. Ήταν μικρότερα, καλύτερης οπτικής ποιότητας και πολύ πιο ελαφρά. Αλλά και τα διπλοεσθιακά δημιουργήθηκαν επίσης στην Αγγλία, στο τέλος του 18ου αιώνα.

Το 1796, ο Pierre-Hyacinthe Caseaux, από το Morez της Γαλλίας, εμπνεύστηκε από τους Άγγλους που είχαν αρχίσει να παράγουν μεταλλικούς σκελετούς. Ο ίδιος επινόησε και εφάρμοσε ειδικές μεταλλουργικές τεχνικές, πετυχαίνοντας την κατασκευή λεπτότατων σκελετών και περικυκλώνοντας τους φακούς με σύρμα που, με τη βοήθεια λεπτών βιδών, σφιγγόταν γύρω τους. Αυτά τα γυαλιά είχαν μεγάλη επιτυχία στο Morez, το οποίο έκτοτε έγινε πρωτεύουσα της βιομηχανίας των γαλλικών γυαλιών, αντιπροσωπεύοντας το 55% του κύκλου εργασιών όλης της χώρας. Μαζί με την πόλη Ογοπναχ που ειδικεύεται στα πλαστικά πλαίσια, αντιπροσωπεύουν σήμερα το 80% της γαλλικής παραγωγής.

Τον 19ο αιώνα, τα γυαλιά εκλαϊκεύονται, γίνονται κτήμα όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Εξακολουθούν όμως να είναι αντιαισθητικά, ακαλαίσθητα. Η μαζική παραγωγή τους χάρη στη μηχανο-

Ο Pierre-Hyacinthe Caseaux κατασκεύασε το 1796 στο Morez της Γαλλίας λεπτούς σκελετούς, συμβάλλοντας στο να γίνει αυτή η πόλη το κέντρο της βιομηχανίας γαλλικών γυαλιών. Κέντρο: Σφραγίδα για τα 200 χρόνια εφεύρεσης των γυαλιών. Δεξιά: Δελτάριο εργοστασίου κατασκευής γυαλιών του Morez.

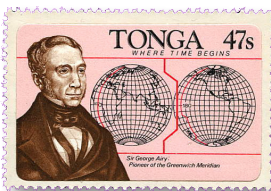
ποίηση υπερισχύει της χειροτεχνικής παραγωγής. Μέχρι τότε τα γυαλιά κατασκευάζονταν σε εργαστήρια χρυσοχοΐας και σιδηρουργεία. Οι τεχνίτες τα έφτιαχναν είτε κατά παραγγελία, στα μέτρα του πελάτη, είτε σειριακά, ενώ η διάθεσή τους στο κοινό γινόταν μέσω πλανόδιων μικροπωλητών.

Το 1825, ήρθε και η στιγμή για την εφεύρεση των διορθωτικών φακών αστιγματισμού. Εφευρέτης ήταν ο φυσικός **George Airy** (1801-92).

Αφού πέρασαν πεντακόσια χρόνια μετά την εμφάνιση των γυαλιών που στηρίζονταν στη μύτη και χρησιμοποιήθηκαν στο μεταξύ όλοι οι τύποι γυαλιών που προαναφέραμε, γύρω στα 1840 έκαναν την εμφάνισή τους και πάλι ίδιου τύπου γυαλιά. Ήταν πιο ελαφριά αυτή τη φορά, αλλά και πάλι στηρίζονταν στη μύτη. Πήραν το όνομα "γυαλιά από καλώδιο Νυρεμβέργης", φορέθηκαν παντού, από γυναίκες και άνδρες, και παρέμειναν δημοφιλή μέχρι 1935.

Τα "Γυαλιά με αυτιά" πωλούνταν μέχρι 1857, έτος κατά το οποίο ο Παριζιάνος οπτικός Roulot εφεύρε το στήριγμα της μύτης.

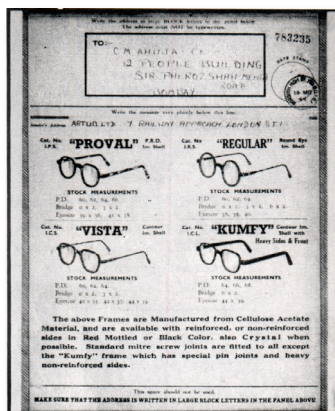
Το 1959, ο Bernard

George Airy, εφευρέτης των διορθωτικών φακών αστιγματισμού.

Τηλεκάρτα Varilux

Airgraph, ιδανικό για συλλογή "γυαλιών".

Τα γυαλιά χαρακτηρίζουν την αισθητική προσώπων, τονίζουν την προσωπικότητα, συμβολίζουν τα άτομα με προβλήματα όρασης, συμβολίζουν τη μόρφωση...

Maitenaz δημιούργησε το **Varilux**, το πρώτο γυαλί για τη διόρθωση της πρεσβυωπίας.

Η μεγάλη ποικιλία σχεδιασμού των γυαλιών εμφανίστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1950, με την ευρεία χρησιμοποίηση του πλαστικού και την χύτευση των σκελετών σε διάφορα σχέδια και χρώματα, ανάλογα με την ευρηματικότητα των δημιουργών. Τα ματογυαλιά δεν είναι πια μόνο μία ιατρική πρόθεση που βελτιώνει την όραση ή προφυλάσσει από τον ήλιο.

Έχουν γίνει αξεσουάρ μόδας και συνδυάζουν εργονομία και αισθητική. Ειδικά στα χρόνια 1980-1990, ο αριθμός των νέων σχεδιαστών πολλαπλασιάστηκε και ο αριθμός των νέων σχεδίων που ρίχνονται στην αγορά έγινε ακόμα μεγαλύτερος. Παράλληλα, καθιερώθηκαν ειδικές διεθνείς εμπορικές εκθέσεις οπτικής, όπως η SILMO στο Παρίσι ή η MIDO στο Μιλάνο, στις οποίες παρουσιάζονται όλες οι νέες δημιουργίες.

Παντελής Λεούσης

Πηγή:

Διαδίκτυο

Εγκυκλοπαίδεια Britannica

Βίκινγκς, οι θαλασσοπόροι του Βορρά

του Δημήτρη Βαρελά

Οι Βίκινγκς έζησαν κυρίως στη Νορβηγία, τη Σουηδία, τη Δανία και την Ισλανδία.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, εμφανίστηκαν ως εξερευνητές, πειρατές, έμποροι και μισθοφόροι. Προκαλούσαν το δέος και τον φόβο στους αντιπάλους και αυτό μπορεί να κατανοηθεί σε κάποιο βαθμό από τα διάφορα ονόματα που δόθηκαν σ' αυτούς τους πολεμιστές από τη Σκανδιναβία. Η Ιρλανδία του αποκάλυψε Gaill (αγνώστους), οι βυζαντινές πηγές τους αναφέρουν ως Βάραγκοι (που προέρχεται από τη λέξη var - μια ομάδα ανδρών που έχουν ορκιστεί πίστη μεταξύ τους) και οι μουσουλμανικές πηγές τους περιγράφουν ως al-Madjs (ειδωλόατρες μάγους). Αλλά σ' ένα πράγμα συμφωνούσαν όλοι - οι Βίκινγκς ήταν ο ορισμός της λέξης "πολεμιστής". (εικ.1).

Η σκανδιναβική μυθολογία με τις θεότητες και τους ήρωες που αποτελούσαν τους προγόνους των Βίκινγκς, επηρέασε σε τέτοιο βαθμό τους λαούς της βόρειας Ευρώπης ώστε αποτέλεσε τη βάση για την ονομασία κάποιων ημερών της εβδομάδας στην αγγλική και σε μερικές άλλες γλώσσες. Η Τρίτη (στην αγγλική Τιούζντεϊ) πήρε το όνομά της από τον Τιρ, γιο του Οντίν (επίσης γνωστού ως Γουόντεν). Η Τετάρτη (Γουένζντεϊ) είναι η ημέρα του Γουόντεν, η Πέμπτη (Θέρζντεϊ) η ημέρα του Θορ και η Πα-

ρασκευή (Φράιντεϊ) η ημέρα της Φρίγκα.

Η εμφάνιση των Βίκινγκς στην ευρωπαϊκή ιστορία σηματοδοτείται μια ημέρα του Ιουνίου του 793 μ.Χ., οπότε οι μοναχοί στο μικρό νησί Λίντισφαρν, δέχθηκαν επίθεση από θαλάσσης από άγριους, γενειοφόρους άντρες με σπαθιά και τσεκούρια, οι οποίοι έτρεξαν προς το μοναστήρι.

Επιτέθηκαν στους τρομαγμένους μοναχούς και προκάλεσαν μεγάλη σφαγή. Οι επιδρομείς άρπαξαν το χρυσάφι, το σάσημι, τα κοσμήματα και τους άλλους θησαυρούς που υπήρχαν στο μοναστήρι. (εικ. 2,3)

Στη συνέχεια, κατευθύνθηκαν ξανά προς τη Βόρεια Θάλασσα και εξαφανίστηκαν. Επί τρεις αιώνες έσπειραν τον τρόμο στην Βόρεια Ευρώπη και το τέλος εποχής τους προσδιορίζεται ιστορικά στη μάχη του Χέιστινγκς το 1066, όπου πολέμησαν οι απόγονοι των Βίκινγκς με νικητή τον Δούκα Γουλιέλμο της Νορμανδίας, ο οποίος στέφθηκε βασιλιάς της Αγγλίας. (εικ.4)

Οι τρεις αιώνες της ιστορίας των Βίκινγκς είναι γεμάτοι δράση. Εντούτοις, η άποψη ότι οι Βίκινγκς δεν ήταν τίποτα περισσότερο από βάρβαροι επιδρομείς οι οποίοι επελάυναν με το σπαθί και το τσεκούρι δεν είναι πλήρης. Απέδειξαν επίσης ότι ήταν ευπροσάρμοστοι εφόσον αποίκισαν τελικά μακρινές

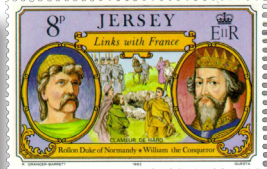
1

2

3

4. Η μάχη του Χέιστινγκς σε γαλλική και αγγλική έκδοση. Στο άκρον δεξιά ο Δούκας Γουλιέλμος ο Κατακτητής, νικητής της μάχης και πρώτος Γάλλο-Νορμανδός βασιλιάς της Αγγλίας.

χώρες και μάλιστα αφομοιώθηκαν από τους τοπικούς πολιτισμούς. Ως γεωργοί εγκαταστάθηκαν σε μόνιμες κατοικίες και ως άρχοντες κάθισαν σε ξένους θρόνους.

Οι Βίκινγκς απέδειξαν ότι ήταν δεξιότητες, όχι μόνο στη ναυσιπλοΐα και στον πόλεμο, αλλά επίσης στη γεωργία και στην πολιτική.

Η ναυτοσύνη των Βίκινγκς είναι αξιοθαύμαστη και φαίνεται από αρχαιολογικά ευρήματα ότι είχαν ταξιδέψει σε πολλές γωνιές της γης.

Η πρώτη ευρωπαϊκή πρόσβαση στην Αμερικανική ήπειρο φέρεται να έγινε 500 χρόνια πριν από τον Κολόμβο, οπότε οι Βίκινγκς διέσχισαν τον Ατλαντικό, και αποίκισαν στην περιοχή της Βίνλαντ (Βόρειος Καναδάς, εικ. 5). Το ταξίδι στις ακτές της Βόρειας Αμερικής ξεκίνησε από την Γροιλανδία από τους γιους τους Έρικ του Ερυθρού (εικ. 6) το 984 μ.Χ..

Η απόσταση με την αμερικανική ήπειρο ήταν μεγάλη και τα ταξίδια, που συνεχίστηκαν για άλλα 100 χρόνια, ήταν αραιά και γίνονταν κυρίως για την μεταφορά ξυλείας και σιδήρου. Οι λίγοι κάτοικοι της νέας αποικίας Βίνλαντ, σταδιακά εξαφανίστηκαν από τις επιθέσεις που δέχονταν από τους Ινδιάνους της Νέας

5. Οι Βίκινγκς στον Καναδά.
6. Ο Κόκκινος Έρικ (Erik Thorvaldsson)

7. Οι Βίκινγκς με τον Leif Eriksson επικεφαλής φθάνουν από την Ισλανδία στον Καναδά στα 1000 περ. μ.Χ..

8. Περιήγηση τα πλοία των Βίκινγκς

να ερημώσουν παραλιακές περιοχές από το φόβο των λεηλασιών.

Χρησιμοποιώντας τους δαιμόνιο για τη ναυπήγηση πλοίων, οι Βίκινγκς ήταν σε θέση να επιτεθούν γρήγορα κατά μήκος των ακτών που εκτείνονταν από τα νησιά του Βορείου Ατλαντικού, τη Ρωσία, την Κωνσταντινούπολη και την Μέση Ανατολή (παρουσία πλοίου των Viking βρέθηκε ακόμη στη Βαγδάτη).

Με την ανάπτυξη της ναυσιπλοΐας, ο Βίκινγκς ανέπτυξαν και την τεχνική του προσανατολισμού με υποτυπώδη ναυτικά όργανα.

Τη στιγμή που οι ναυτικοί του μεσαίωνα στη Μεσόγειο έμεναν κοντά στα παράλια για να μη χάνονται, οι Βίκινγκς διέσχισαν χιλιάδες μίλια στις ανοικτές θάλασσες χωρίς την παραμικρή

9-12. Λόγω της κατασκευής και του σχήματός τους, οι εχθροί τους τα θεωρούσαν αβύθισα.

Σκωτίας. (εικ.7)

Τα πλοία των Βίκινγκς ήταν ελαφριά και εύκολα παρασύρονταν από τον άνεμο και τη θάλασσα. Οι εχθροί τους τα θεωρούσαν αβύθισα λόγω του

σχήματός τους. Ήταν μακριά ιστιοφόρα με 20-25 ζεύγη κουπιών εξαιρετικά γρήγορα και ικανά για γρήγορους ελιγμούς σε ρηχά νερά. (εικ. 8, 9, 10, 11,12). Για πολλά χρόνια κυριάρχησαν στις θάλασσες και αρκούσε η εμφάνιση των ιστίων τους για

ένδειξη στεριάς. Επίσης, οι Βίκινγκς συχνά κινούνταν στον Αρκτικό Κύκλο, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορούσαν να προσανατολιζονται βάσει των αστεριών κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού επειδή ο ήλιος δε δύει. Για να παραμείνουν προσανατολισμένοι στη γη του ήλιου του μεσονυκτίου, οι έμπειροι πλοηγοί χρησιμοποιούσαν εξελιγμένα ξύλινα ηλιακά ρο-

Στάθα των Βίκινγκς

λόγια για να ταξιδεύουν στον άξονα βορρά-νότου. Και τις συννεφιασμένες μέρες που δεν έλαμπε ο ήλιος, χρησιμοποιούσαν “μαγικούς κρυστάλλους”, ή αλλιώς ηλιακές πέτρες, που πόλωναν το φως της μέρας για προσανατολισμό.

Η ιστορία αφενός μεν έχει κατατάξει τους Βίκινγκς στους πολεμοχαρείς λαούς, από την άλλη πλευρά υποκλίνεται με θαυμασμό στη ναυτοσύνη τους και την προώθησα της ποντοπόρου ναυτιλίας και τους κατατάσσει στους πρώτους θαλασσοπόρους που άνοιξαν νέους ναυτικούς δρόμους τους οποίους ακολούθησαν αργότερα οι μεγάλοι εξερευνητές.

Hydnora africana

Ακόμα ένα παράξενο φυτό

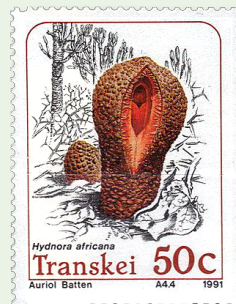
Ένα από τα πολλά παράξενα φυτά της χλωρίδας του πλανήτη μας είναι και η *Hydnora africana*. Κατάγεται από την Νότια Αφρική και φύτεται παρασιτώντας στις ρίζες των μελών της οικογένειας *Euphorbiaceae*. Το φυτό δεν έχει χλωροφύλλη και δεν κάνει φωτοσύνθεση. Αναπτύσσεται υπογείως και λαμβάνει τα θρεπτικά συστατικά του από ένα φυτό ξενιστή, κυρίως του είδους Ευφορβία.

Τα σαρκώδη πανέμορφα πορτοκαλί λουλούδια του φυτού εκπέμπουν οσμή κοπράνων για να προσελκύσουν κοπροφάγα και νεκροφάγα σκαθάρια που είναι φυσικοί επικονιαστές του. Αναδύονται από το έδαφος μετά από έντονες βροχοπτώσεις και ενεργούν ως προσωρινές παγίδες, αιχμαλωτίζοντας για περίπου δύο μέρες τα σκαθάρια που εισέρχονται για να μαζέψουν γύρη. Αυτό για να είναι βέβαιο ότι η ποσότητα γύρης που θα συγκεντρωθεί στο σώμα τους θα είναι αρκετή για να μεταφερθεί και επικονιάσει τα άλλα λουλούδια της περιοχής.

Το φυτό παράγει ένα φρούτο που μεγαλώνει υπογείως και χρειάζεται ένα έως δύο έτη για να ωριμάσει πλήρως. Ο καρπός έχει παρόμοια γεύση και υφή με εκείνη της πατάτας. Μεταξύ άλλων, χρησιμοποιείται για το μαύρισμα και την συντήρηση των διχτύων του ψαρέματος λόγω των στυπτικών ιδιοτήτων του. Τα φρούτα μπορεί να έχουν διάμετρο μέχρι 8 εκ και το καθένα παράγει περίπου είκοσι χιλιάδες σπόρους. Πολλά είναι τα ζώα που χρησιμοποιούν αυτά τα φρούτα ως πηγή τροφής. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται πουλιά, σκνιτζόχοιροι, τυφλοπόντικες, τσακάλια και άλλα μικρότερα ζώα.

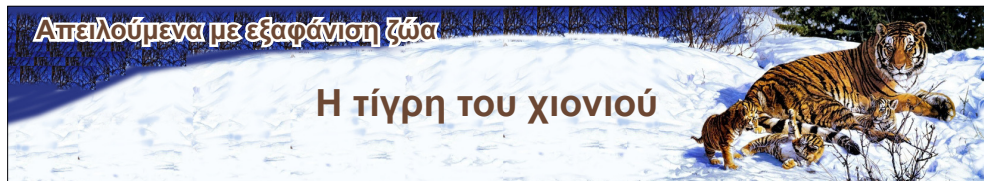
Ευφορβία, ξενιστής της *Hydnora africana*

Η *Hydnora africana* έχει μια πολύ ισχυρή και δυσάρεστη μυρωδιά που παράγεται σε ένα λευκό

σπογγώδη χώρο στην εσωτερική επιφάνεια των σεπάλων που επιστημονικά λέγεται *osmophores* (φορέας οσμής!). Μελέτες απέδειξαν ότι η μυρωδιά αυτή συναντάται και στο άνθος του φυτού *Helicodicerus muscivorus* και οφείλεται στην ύπαρξη διμεθυλικού δισουλφιδίου και τρισουλφιδίου.

Π. Α.

Απειλούμενα με εξαφάνιση ζώα

Η τίγρη του χιονιού

Η σιβηρική τίγρη ή τίγρη του χιονιού (*Panthera tigris altaica*) είναι θηλαστικό, το μεγαλύτερο, ισχυρότερο και ωραιότερο της οικογένειας των τίγρεων. Το αρσενικό ζυγίζει 250 έως 300 κιλά και, από το κεφάλι μέχρι την άκρη της ουράς, έχει μήκος 2.7 έως 3.8 μέτρα.

Η κοιλιά, τα πίσω πόδια και η ουρά καλύπτονται με λευκή γούνα. Το παχύ τρίχωμα του υπολοίπου σώματος είναι πολύ πιο ανοιχτόχρωμο από των άλλων τίγρεων, και γίνεται ακόμα πιο ανοιχτό τον χειμώνα, σε σημείο που το ζώο να συγχέεται με το χιονισμένο τοπίο. Στρώματα λίπους που συσσωρεύονται στην κοιλιά και στα πλευρά του, επιτρέπουν να αντέχει στο δριμύ ψύχος της Σιβηρίας, όπου η θερμοκρασία κατεβαίνει στους 50 °C υπό το μηδέν.

Η τίγρη του χιονιού συναντάται από την Βόρεια Κίνα μέχρι τη Νότια Σιβηρία, περνώντας από την Κορέα. Το προσδόκιμο ζωής της στο φυσικό περιβάλλον είναι 12 έως 18 χρόνια και σε αιχμαλωσία τα 25 χρόνια.

Το θηλυκό γεννά 2 έως 6 πιγράκια το χρόνο.

Έχοντας όραση πολύ καλύτερη από αυτή του ανθρώπου, κυνηγά τη νύχτα ελάφια, αγριογούρουνα, κουνέλια και λαγούς. Εξαιρετικά ευέλικτη, μπορεί να κάνει άλματα ως και 4,5 μέτρων.

Αυτό το αιλουροειδές που ανήκει στην ίδια οικογένεια με τις γάτες, αγαπά ιδιαίτερα

το νερό. Εξαιρετικός κολυμβητής, μπορεί να διασχίζει μεγάλες αποστάσεις κολυμπώντας, να αλιεύει ψάρια όπως η αρκούδα, και να τρέφεται με αυτά.

Τόπος κατοικίας του είναι η τούνδρα και το δάσος.

Καθώς η σιβηρική τίγρη δεν έχει κανένα γνωστό εχθρό, θα έλεγε κανείς ότι η επιβίωσή της ήταν εξασφαλισμένη. Εντούτοις, σήμερα υπάρχουν μόνο 400 δείγματα παγκοσμίως, σε ελεύθερη ή ημιελεύθερη διαβίωση. Αυτό διότι ο άνθρωπος μείωσε σημαντικά τον βιότοπό της εξαιτίας της μαζικής αποψίλωσης της σιβηρικής тайγκα. Αλλά και η μεγάλη αξία της γούνας της είναι κίνητρο για την ανεξέλεγκτη λαθροθηρία και το παράνομο εμπόριο.

Η ρωσική κυβέρνηση έχει θέσει το ζώο υπό προστασία, ενώ από το 1996 η Διεθνής Ένωση για τη διατήρηση της φύσης και των φυσικών πόρων το έχει κατατάξει στην κατηγορία των "Κρισίμως απειλούμενων ειδών". Η σιβηρική τίγρη περιλαμβάνεται επίσης στο παράρτημα Α'

Σύμβασης της Ουάσιγκτον για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών της άγριας χλωρίδας και πανίδας.

Πολλοί ζωολογικοί κήποι και καταφύγια, κυρίως σε Ευρώπη και ΗΠΑ, φιλοξενούν τη σιβηρική τίγρη, εφαρμόζοντας προγράμματα αναπαραγωγής και επαναφοράς της στην άγρια ζωή.

Λ. Τ.

Ανοικτή επιστολή...

...προς νέους θεματικούς

Η "Ανοικτή Επιστολή" είναι μία μόνιμη στήλη του περιοδικού μας, στην οποία παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP-FEPA, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

Οι κοινές ακυρωτικές σφραγίδες και η χρήση τους

Υπάρχει μία αντίληψη σε μερικούς θεματικούς ότι μία κοινή ακυρωτική σφραγίδα με το όνομα μιας πόλης μπορεί να τεκμηριώσει τον τόπο γέννησης όλων όσων γεννήθηκαν σε αυτή, όλων των κτηρίων που υπάρχουν εκεί, όλων των γεγονότων που διαδραματίστηκαν μέσα στα όριά της. Για παράδειγμα, σε έκθεμα παλαιότερης εθνικής έκθεσης, ένας εκθέτης ανέφερε ότι το τάδε νοσοκομείο της Ιταλίας προσέφερε πρώτο κάποιες συγκεκριμένες υπηρεσίες στους ασθενείς του. Για να τεκμηριώσει θεματικά το συγκεκριμένο νοσοκομείο χρησιμοποίησε μία κοινή ακυρωτική σφραγίδα της πόλης.

Είναι προφανές πόσο λανθασμένη είναι αυτή η θεματική αντιμετώπιση του εκθέτη, ο οποίος πιστεύει ότι με μία σφραγίδα "Αθήνα", "Πειραιάς" ή "Καλαμάτα", μπορεί να τεκμηριώσει αρχαιολογικούς χώρους, νοσοκομεία, στάδια, πρόσωπα και ότι άλλο σχετίζεται με αυτές τις πόλεις.

Ιδού τι αναφέρουν επακριβώς οι Κανονισμοί για τις κοινές ακυρωτικές σφραγίδες, στο κεφάλαιο περί Κατάλληλου Φιλοτελικού Υλικού:

Οι κοινές σφραγίδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν λόγω της συγκεκριμένης σημασίας του ονόματος ενός τόπου, ή την αιτία που ένας τόπος υπάρχει. Εναλλακτικά, πρέπει να περιέχουν επαρκείς θεματικές πληροφορίες (π.χ. διαφημιστικό κείμενο, απεικόνιση), εκτός από στοιχεία που αναφέρονται στον τόπο ή/και την ημερομηνία. Μία ταχυδρομική σφραγίδα, ακόμα και αν είναι της προ-

φιλοτελικής περιόδου, δεν τεκμηριώνει τον τόπο γεννήσεως ενός προσώπου. Επίσης, ο τόπος και η ημερομηνία της σφραγίδας, όταν σχετίζεται με ένα ιδιαίτερο γεγονός που συνέβη την ίδια ημερομηνία και στον ίδιο τόπο, είναι κατάλληλη μόνο εάν άλλα θεματικά χαρακτηριστικά αφορούν το θέμα ή έχει μία συγκεκριμένη θεματική σημασία από τη σκοπιά της ταχυδρομικής ιστορίας. Στην τελευταία περίπτωση θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί μόνο όταν αναφέρεται σε μια σημαντική λεπτομέρεια του θέματος.

Παρατηρούμε λοιπόν ότι ακόμα και αν η σφραγίδα περιλαμβάνει τον τόπο και την ακριβή ημερομηνία που συνέβη ένα ιστορικό ή άλλο γεγονός, αυτά τα στοιχεία δεν είναι αρκετά από μόνα τους για να στηρίξουν την ζητούμενη πληροφορία. Αυτό σημαίνει ότι μία ταχυδρομική σφραγίδα Sèvres, 28/07/1920 δεν τεκμηριώνει τη Συνθήκη των Σεβρών, μία άλλη Cape Canaveral, 16/07/1969, δεν τεκμηριώνει την πρώτη πτήση ανθρώπου προς τη σελήνη, και η σφραγίδα Φάληρο, 8/02/1981 δεν τεκμηριώνει την τραγωδία της απώλειας 21 φιλάθλων στα γνωστά γεγονότα της θύρας 7 του Σταδίου Καραϊσκάκη!

Σε κάθε περίπτωση,

Γαλλικές κοινές ακυρωτικές σφραγίδες "Κοινοβούλιο" "Διεθνή Έκθεση 1889", "Ιλίσια Πεδία", αξιοποιήσιμες θεματικά.

Citroën 2CV (Ντεσεβό) Το αυτοκίνητο θρύλος!

Το Δεκέμβριο του 1934, η Michelin, η γνωστή εταιρεία κατασκευής ελαστικών, αγόρασε τη σχεδόν χρεοκοπημένη Citroën και τοποθέτησε τον Πιέρ Μισελέν (Pierre Michelin) στη θέση του προέδρου και τον Πιέρ-Ζουλ Μπουλανζέ (Pierre-Jules Boulianger) στη θέση του αντιπροέδρου της. Ο Μπουλανζέ τότε, έχοντας ως πρωταρχικό διπλό μέλημα να επεκτείνει τις δραστηριότητες της Citroën επαναφέροντάς την στην κερδοφορία, και ταυτόχρονα να βοηθήσει την μητρική Michelin να αυξήσει τις πωλήσεις των ελαστικών της, συνέλαβε την ιδέα να δημιουργήσει ένα όχημα για την κοινωνική τάξη των αγροτών και γενικότερα τις οικονομικές τάξεις χαμηλού εισοδήματος. Η ιδέα αυτή, ωστόσο, προϋπήρχε από το 1922, οπότε και είχαν γίνει οι πρώτες μελέτες, με σκοπό την επέκταση της αγοράς αυτοκινήτων και της αγοράς ελαστικών στη Γαλλία.

Το αρχικό σχέδιο του Μπουλανζέ, σύμφωνα με τις οδηγίες που έδωσε στους μηχανικούς και σχεδιαστές της εταιρείας ήταν μια χαμηλής τιμής ανθεκτική "ομπρέλα σε 4 τροχούς" που θα διέθετε:

- 4 θέσεις
- Εμπρόσθιο κινητήρα και κίνηση
- Κινητήρα δύο φορολογήσιμων ίππων
- Μέγιστη ταχύτητα 60 χλμ. την ώρα
- Κιβώτιο 3 ταχυτήτων
- Εύκολη συντήρηση
- Εύκολη οδήγηση από τα δύο φύλα.
- Κατανάλωση μέχρι 3 λίτρα/100 χιλ..
- Χώρο αποσκευών για 50 κιλά.
- Εύκολη μεταφορά 100 κιλών αγροτικών προϊόντων, ακόμα και σε λασπώδεις ή μη ασφαλοστρωμένους δρόμους.

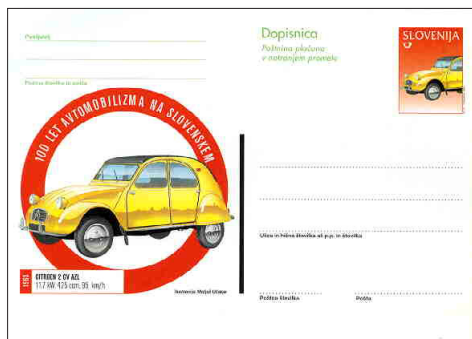
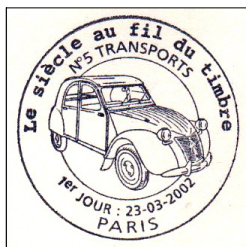
• Μεταφορά αβγών σε ένα καλάθι σε ορωμένο χωράφι χωρίς να τα σπάσουν.

• Ύψος οροφής ώστε να μπορεί ο οδηγός να φορά καπέλο.

Σχεδιαστής της μηχανής ανέλαβε ο Αντρέ Λεφέμπρ (André Lefebvre), και του αμαξώματος ο Ιταλός Φλαμίνιο Μπερτόνι (Flaminio Bertoni).

Ο Λεφέμπρ μάλιστα είχε τότε και την πρωτοποριακή για την εποχή ιδέα να γίνει μία έρευνα - γκάλοπ σε ολόκληρη τη Γαλλία, η οποία διάρκεσε 5 μήνες, ώστε να εξακριβωθεί τι ακριβώς θα επιζητούσαν οι μελλοντικοί υποψήφιοι αγοραστές του TPV (TPV: Très Petite Voiture = Πολύ Μικρό Αυτοκίνητο). Ήταν μία από τις πρώτες στην ιστορία εφαρμογές μάρκετινγκ και εκτιμήθηκε ιδιαίτερα από τον Μπουλανζέ, με αποτέλεσμα να προάγει τον Λεφέμπρ, από απλό μηχανικό, σε Γενικό Διευθυντή.

Τα πρώτα 250 πειραματικά μοντέλα ήταν έτοιμα το 1939. Αποτελούνταν από μέρη αλουμινίου και μαγνησίου και είχαν δικύλινδρους τετράχρονους υδρόψυκτους κινητήρες, κυβισμού 375 cm³

και ισχύος 8 ίππων στις 3.200 στροφές/λεπτό. Τα καθίσματά τους μάλιστα ήταν αιώρες που κρέμονταν από την οροφή με καλώδια.

Με τελικό εμπορικό όνομα Citroën 2CV, ως ακρωνύμιο του deux chevaux (Ντεσεβό = δύο ίπποι), ήταν έτοιμο να παρουσιαστεί στο Σαλόνι Αυτοκινήτου του Παρισιού. Όμως, ξέσπασε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, το Σαλόνι Αυτοκινήτου ακυρώθηκε και το λανσάρισμα αναβλήθηκε.

Κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής, οι διευθυντές της εταιρεία αποφάσισαν να κρύψουν το πρόγραμμα του Citroën 2CV από τους Ναζί, φοβούμενοι την εφαρμογή του για στρατιωτικούς σκοπούς. Αποσυνημολόγησαν μάλιστα τα έτοιμα αυτοκίνητα και έκρυψαν τα εξαρτήματά τους.

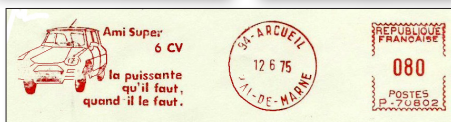
Τελικά, το Ντεσεβό άρχισε να κατασκευάζεται σειριακά από τις 7 Οκτωβρίου 1948 έως τις 27 Ιουλίου 1990. Κατά τη διάρκεια της παραγωγής του που κρά-

τησε 42 έτη, μπήκαν συνολικά στην κυκλοφορία 3.872.583 επιβατικά, 1.246.306 επαγγελματικά, βαν/φορτηγάκια (2CV Fourgonnette), καθώς και αρκετά ακόμα συγγενικά οχήματα, με βάση το σασί και τα μηχανικά μέρη του 2CV, όπως το Citroën Ami σε 1.840.396 αντίτυπα, το Citroën Dyane σε 1.444.583 αντίτυπα, το Citroën Acadiane σε 253.393 αντίτυπα και το Citroën Méhari σε 144.953 αντίτυπα. Σύνολο παραγωγής 8.756.688 αυτοκίνητα.

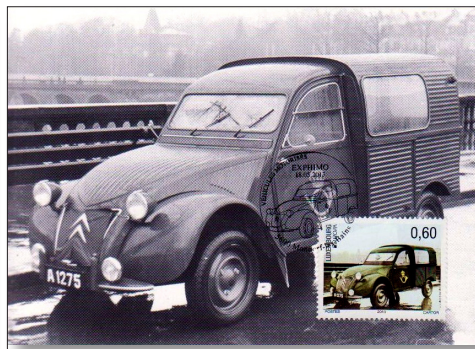

Το θρυλικό Ντεσεβό έδωσε μεταφορική λύση σε εκατομμύρια πολίτες με αδύνατα βαλάντια, σε αγρότες, επαγγελματίες κάθε λογής, σε εταιρείες, οργανισμούς. Μεταξύ αυτών και στα ταχυδρομεία της Γαλλίας και άλλων κρατών. Μαζί με το γερμανικό Σκαθάρι (Volkswagen Beetle), το βρετανικό Mini και το ιταλικό Fiat 500, ήταν τα λαϊκά μεταφορικά μέσα που σημάδεψαν μια ολόκληρη εποχή.

Πάνω στη βάση του Ντεσεβό δημιουργήθηκαν αργότερα τα διάφορα μοντέλα του Αμί και του Ντιάν.

Λάκης Τσάκωνας

Τα Ντεσεβό χρησιμοποιήθηκαν ευρύτατα από τα γαλλικά, και άλλων χωρών ταχυδρομεία (π.χ. Λουξεμβούργο)

Ταχυδρομικές καινοτομίες: "Φιλοτελική ...δισκογραφία"!

Είναι απίστευτο το τι σκαρφίζονται τα ταχυδρομεία σε ολόκληρο τον κόσμο προκειμένου να προσελκύσουν τους συλλέκτες και να αυξήσουν τις πωλήσεις τους. Απίστευτη και η ποικιλία των υλικών, οι καινοτομίες, οι τεχνικές και τα άλλα "τερτίπια". Πέρα από τα "προσωπικά", τα αυτοκόλλητα και τα ιδιωτικά γραμματόσημα που μπήκαν πια στη ζωή μας και ήδη τα συνήθισαμε, υπάρχει και μία σειρά ολόκληρη από άλλες "πρωτοτυπίες" που σφαλώς πολλοί δεν γνωρίζουν.

Πόσοι από εμάς, εκτός από το να συλλέγουν γραμματόσημα αγαπούν και τη μουσική; Ασφαλώς είναι πολλοί.

Έχοντας κάνει αυτή τη διαπίστωση από καιρό η κυβέρνηση του κρατιδίου του Μπουτάν, φρόντισε να καλύψει και τις δύο ανάγκες, μουσικές και φιλοτελικές, εκδίδοντας γραμματόσημα σε μορφή δίσκων με ηχογραφημένη μουσική! Ένας από τους πρώτους τέτοιους "δίσκους" –ίσως ο πρώτος- εκδόθηκε το 1973 και έχει ηχογραφημένο τον εθνικό ύμνο της χώρας.

Φαίνεται πως ιδέα άρεσε, βρήκε θιασώτες και πούλησε. Γι' αυτό και το Μπουτάν –που "φημίζεται" για τις φιλοτελικές καινοτομίες του- προχώρησε στην έκδοση και άλλων δίσκων/γραμματοσήμων με ηχογραφημένη την ιστορία της χώρας και άλλα θέματα, "δυσανάγνωστα" για τους μη γνωρίζοντες ...Μπουτανικά!

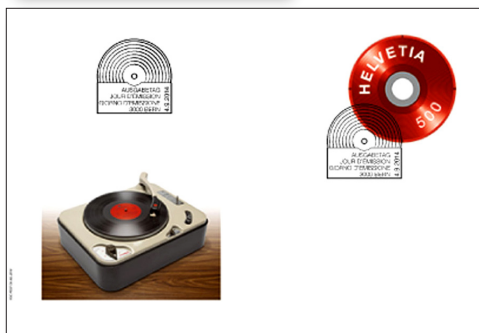
Μέχρι εδώ καλά. Μπουτάν είναι αυτό. Προσπαθεί να στήσει τον προ-υπολογισμό του με τον τουρισμό, τη χειροτεχνία και τις πωλήσεις "πρωτοποριακών" γραμματοσήμων. Όμως εμφανίστηκε αιφνιδώς στο προσκήνιο η Ελβετία, μία από τις πλουσιότερες χώρες της Ευρώπης –αν όχι η πλουσιότερη- για να μας εκπλήξει εκδίδοντας και αυτή το "δισκάκι" της! Τίτλος του

Γραμματόσημο/δίσκος του Μπουτάν με ηχογραφημένο τον εθνικό ύμνο της χώρας σε συστημένη επιστολή (από τη συλλογή του γράφοντος).

ηχογραφημένου τραγουδιού Schweizerpsalm (Ελβετικός εθνικός ύμνος). Δεν πιστεύουμε ότι οι Ελβετοί ζήτησαν τη δόξα των “Μπουτανέζων”. Απλά, “...και την δόξαν ουδείς εμίσησεν αλλά και το χρήμα ουδείς”. Ακόμα και ένα πλούσιο κράτος όπως η Ελβετία δεν λείει όχι αν εκδίδοντας ένα ακόμα “πρωτότυπο” γραμματόσημο (θυμηθείτε τα “υφαντά” που παρουσιάσαμε στο προηγούμενο τεύχος) προσθέσει στα ταμεία του μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ παραπάνω.

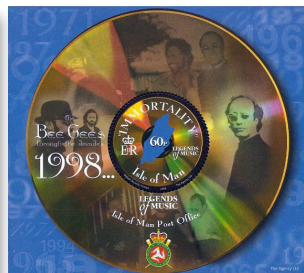
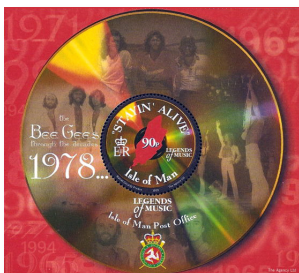
Η παρουσίαση (άνω) και το κυρίως γραμματόσημο/δίσκος Ελβετίας με ηχογραφημένο τον εθνικό ύμνο σε ΦΠΗΚ.

Υπάρχει βέβαια και το νησί του Μαν που και αυτό, όπως τα “αδελφάκια” του Jersey, Guernsey, Alderney κάνουν ότι μπορούν φιλοτελικά για να συμβάλλουν στους προϋπολογισμούς του Ηνωμένου Βασιλείου. Δεν παρέλειψαν λοιπόν και αυτά να μπουν στη βάση της “φιλοτελικής δισκογραφίας” με μία έκδοση δύο “γραμματοσήμων” με τίτλο *Legends of Music* (Θρύλοι της Μουσικής) που φέρουν ηχογραφημένες επιτυχίες των Bee Gees του 1978 και 1998.

Είναι φανερό ότι και αυτή η καινοτομία βρίσκει ανταπόκριση στο αγοραστικό συλλεκτικό κοινό. Είναι επίσης αυτονόητο ότι εφόσον πρόκειται για επίσημες εκδόσεις των ταχυ-

δρομείων, πρόκειται για υλικό εκθέσιμο και αποδεκτό. Ωστόσο, αν το νέο αυτό υλικό εξαπλωθεί γενικότερα, στο μέλλον δεν θα χρειάζονται πια οι δισκοθήκες μας, τα CD και τα συμπαραμαρτούντα βοηθητικά. Τα κλασέρ γραμματοσήμων θα είναι αρκετά!

Π. Λ.

Γραμματόσημο/δίσκος του Μπουτάν με ηχογραφημένη περίληψη της ιστορίας της χώρας.

"NOTOS 2015" Πανελλήνια Συλλεκτική - Διεθνής Φιλοτελική

Η απροσδόκητα μεγάλη επιτυχία της ΝΟΤΟΣ 2015, η οποία ξεπέρασε και τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις, οφείλεται κατ' αρχήν στην άριστη επιλογή των μελών της Οργανωτικής Επιτροπής, κύρια χαρακτηριστικά της οποίας ήταν η απόλυτη συνεργατικότητα, η φαντασία και οι καινοτόμες ιδέες, όσο και η εργατικότητα μέχρις αυτοπάρνησης. Πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε και η γνώση και υποδειγματική εκμετάλλευση της σύγχρονης ψηφιακής τεχνολογίας, με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://hps.gr/notos2015/> να καλύπτει όλες τις σχετικές ανάγκες και να εξαντλεί όλες τις τεχνολογικές δυνατότητες. Αν προσθέσουμε και την "καλή τύχη" της δωρεάν διάθεσης του Εκθεσιακού Κέντρου Περιστερίου, έχουμε τότε μια πρώτη εξήγηση της επιτυχίας αυτού του σπουδαίου για τα ελληνικά φιλοτελικά δεδομένα γεγονότος.

Αξίζει εδώ να τονίσουμε ότι απότοκο της ευρηματικότητας της ΟΕ ήταν και το ύψος του προϋπολογισμού της έκθεσης, εκπληκτικά χαμηλό για το μέγεθός της. Όταν εκθέσεις παρόμοιου επιπέδου στοιχίζουν στο εξωτερικό 300-400.000 ευρώ, η ΝΟΤΟΣ 2015 δεν ξεπέρασε τις 41.000! Με αυτοχρηματοδότηση, χωρίς άλλους οικονομικούς πόρους εκτός από την μικρή συμμετοχή των εκθετών (20 € ανά πλαίσιο ή ανά συμμετοχή Φιλοτελικής Φιλολογίας), όχι μόνο ήρθε εις πέρας με αξιοπρέπεια, αλλά και όλες οι εκδηλώσεις που διεξήχθησαν στα πλαίσια της στάθηκαν σε υψηλό επίπεδο.

Τελικά, στο άνετο και άριστα προσβάσιμο (λίγα μέτρα από το τέρμα του μετρό) Εκθεσιακό Κέντρο Περιστερίου φιλοξενήθηκαν 1.250 πλαίσια όλων των τάξεων, σε δύο αίθουσες συνολικής επιφάνειας 3.500 τ.μ., ενώ ο αριθμός των χωρών που συμμετείχαν ήταν 36. Είκοσι μεσογειακές και βαλκανικές (Αλβανία, Βουλγαρία, Κροατία, Κύπρος, Αίγυπτος, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία Μακεδονίας, Γαλλία, Ισραήλ, Ιταλία, Μάλτα, Μολδαβία, Μονακό, Μαυροβούνιο, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σερβία, Σλοβενία, Ισπανία, Τουρκία και Ελλάδα), και οι Αυστρία, Γερμανία, Δανία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ολλανδία, Ουκρανία, Πολωνία, Τσεχία, Ρωσία, Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδάς, Χιλή, Πακιστάν, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και Δημοκρατία της Κορέας. Έγιναν δεκάτ εκθέματα όλων των τάξεων από τις 21 χώρες που προσκλήθηκαν (πλην Βοσνία-Ερζεγοβίνης που δεν συμμετείχε τελικά), καθώς και εκθέματα άλλων χωρών που σχετίζονταν με το ευρωπαϊκό νότο. Εκθέματα φιλοτελικής φιλολογίας εκτέθηκαν ανεξαρτήτως θέματος και εθνικότητας του εκθέτη.

Στη "ΝΟΤΟΣ 2015 Διεθνή Φιλοτελική" περιλαμβάνονταν όλες οι Τάξεις της FIP, η πειραματική Ανοικτή Τάξη και η Τάξη Πρωταθλητών (Classe des Champions).

Στα ενδιαφέροντα της έκθεσης ήταν η καθ' όλη τη διάρκειά της λειτουργία προσωρινού ταχυδρομικού γραφείου των ΕΛΤΑ, καθώς και η παρουσία "σταντ" εμπόρων γραμματοσήμων. Ήταν μάλιστα η πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες που μία ελληνική έκθεση τιμάται με την έκδοση ειδικών γραμματοσήμων, τα οποία φιλοτέχνησε η γνωστή καλλιτέχنيδα των ΕΛΤΑ Μυρσίνη Βαρδοπούλου, χρησιμοποιώντας το λογότυπο της ΝΟΤΟΣ που ήταν δημιούργημα της ίδιας.

Οργανώτρια της ΝΟΤΟΣ 2015 ήταν η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία (ΕΦΕ). Η έκθεση τελούσε υπό την Αιγίδα της FEPA και της AIJP, και είχε την υποστήριξη των ΕΛΤΑ και του Δήμου Περιστερίου. Η υπογραφή του συμβολαίου μεταξύ της FEPA, της ΕΦΟ και της Οργανωτικής Επιτροπής για την παροχή της Αιγίδας στην έκθεση, έγινε στα γραφεία της ΕΦΕ στις 2 Ιουλίου 2015. Εκ μέρους της υπέγραψε ο ειδικά αφιχθείς, διορισμένος Σύμβουλος της FEPA Αυστριακός Ε. Α. Kunz και από ελληνικής πλευράς ο γράφων και ο Γ. Σπάρης.

Η Οργανωτική Επιτροπή αποτελέστηκε από του Γ. Σπάρη Πρόεδρο, Κ. Χαζάπη Γεν. Αντιπρόσωπο, Ι. Χαλβατζιδόπουλο, Β. Πετρόχειλο, Α. Μανωλούδη, Α. Νικολαΐδη, Λ. Χαζάπη και Ν. Μαλλούχο.

Πρόεδρος της διεθνούς 20μελούς Κριτικής Επιτροπής ήταν ο Α. Βιρβίλης, με Επίτιμο Πρό-

εδρο τον Πρόεδρο της FEPA Juan Ramon Moreno. Έλληνες κριτές ήταν οι Αλέκος Γαληνός, Γ. Θωμαρέης, Ν. Ζαφειρακόπουλος, Α. Παπαδόπουλος (δόκιμος) και οι Κύπριοι Ν. Ράγκος, Α. Χρήστου (δόκιμος). Ήταν ακόμη οι Mario Mentaschi (Ιταλία), Jean Pierre Magne (Γαλλία), Boncho Bonev (Βουλγαρία), Νίκος Ράγκος (Κύπρος), Sherif Samra (Αίγυπτος), Eliahu Weber (Ισραήλ), Manuel Portocarrero (Πορτογαλία), Emanoil Savoiu (Ρουμανία), Zoran Stepanovic (Σερβία), Peter Suhadolc (Σλοβενία) και Ziya Ağaoğullari (Τουρκία).

Θεματικοί εκθέτες και εκθέματα:

Κωνσταντουράκης Γ.	<i>Ελληνορωμαϊκή γλυπτική, Ιστορική Εξέλιξη</i>	89 LV
Habé, Egon	<i>Αν η αρτοποιία και ζαχαροπλαστική είχαν διατηρηθεί</i>	88 LV
Milu, Constantin	<i>Τα Ολυμπιακά γραμματόσημα των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων 1896 και του δεκαετούς 1906</i>	88 LV
Aronis, Henri	<i>Τα δόντια στο περιβάλλον τους</i>	85 LV
Vazquez, Aaron	<i>Ο δρόμος προς το Τσιπάγκο (Ιαπωνία κατά Μάρκο Πόλο)</i>	85 LV
Agaogullari, Meh. Edip	<i>Οι θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες</i>	85 LV
Πουλαράκης Ευστ.	<i>Antoine de Saint-Exupéry—Ο ποιητής της Αεροπορίας</i>	81 V
Herrmann, Daniel	<i>Ολυμπισμός, η αέναη μάχη των ανακαινιστών</i>	80 V
Pavleski, Sinisha	<i>Η ζωή ενός παπαγάλου για μένα</i>	80 V
Calani, Gianantonio	<i>Το παλιό όνειρο των τεσσάρων τροχών</i>	80 V
Παναγόπουλος Γ.	<i>Μια σύντομη φιλοτελική ανασκόπηση των υδροπλάνων της Παναμερικαν</i>	80 V
Χαλβατζιδόπουλος Ι.	<i>Ποδόσφαιρο,</i>	80 V
Popovski, Klime	<i>Οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος δάσκαλοι των Σλάβων και προστάτες της Ευρώπης</i>	78 LS
Hrustovici, Viorica	<i>Η Γυναίκα στην οικογένεια και την κοινωνία</i>	77 LS
Mey – Raz, Yohanan	<i>Παρατήρησε προσεκτικά τον εαυτό σου</i>	76 LS
Γενναδίου Αντώνης	<i>Προπολεμικός Ολυμπιακός φιλοτελισμός φιλοξενουσών χωρών: Οι πρώτοι σπόνσορες και προωθητές των Ολυμπιακών Αγώνων</i>	75 LS
Duek, Paulo	<i>Ayrton Senna 1960-1994</i>	75 LS
Picconi, Salvatore	<i>Ο νουραγικός πολιτισμός</i>	75 LS
Ολύμπιος Ευάγγελος	<i>Θέατρο</i>	73 S
Ιωάννου Αναστασία	<i>Λουλούδια: Φαρμακευτικά, θεραπευτικά και άλλων σχετικών χρήσεων</i>	70 S
Pavleski, Sinisha	<i>Κόκορας - Ισχυρός και γενναίος</i>	70 S
Nicolau, Victor	<i>Μπετόβεν, το μουσικό θαύμα</i>	70 S
Vasile, Paul	<i>Η ιστορία των Μπίτλς</i>	68 SB

Τα μεγάλα βραβεία κατέκτησαν οι εξής:

Μέγα Βραβείο κατηγορίας πρωταθλητών: Michèle Chauvet (Γαλλία): *Ερμής, 1η έκδοση της Ελλάδας στη διεθνή αλληλογραφία, 1861-1882*. Μέγα Διεθνές Βραβείο: Vittorio Morani (Ιταλία): *Τοσκάνη, Μέγα Εθνικό Βραβείο Ανέστης Καραγιαννίδης (Καναδάς): Μικρές κεφαλές της Ελλάδας, 1886-1901*

Σε ότι αφορά την μη συναγωνιστική ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ, αυτή περιλάμβανε κάθε είδους συλλεκτικά αντικείμενα και φιλοξένησε 93 συλλογές. Από το σύλλογό μας συμμετείχαν με θεματικές ή άλλες συλλογές οι Β. Αγραφιώτης, Β. Αποστολόπουλος, Δ. Βαρελάς, Α. Βιρβίλης, Π. Καγκελάρης, Α. Καμπουράκης, Π. Λεούσης, Ν. Μαλλούχος, Ε. Ολύμπιος, Ε. Πουλαράκης, Γ. Τουτουδάκης, Ά. Χαλβατζιδόπουλος και Γ. Χατζηθεοδωρίδης.

Εξέθεσαν επίσης:

Το Ιστορικό Αρχείο Εθνικής Τράπεζας, *Δείγματα Συλλογών της Τράπεζας*

Το Ίδρυμα Σ.Ο.Φ.Ι.Α., *Συλλογές Matchbox*

Το Σιδηροδρομικό Μουσείο Αθηνών, *Ενθυμήματα των Ελληνικών Σιδηροδρόμων*

Η Βιβλιοθήκη του Γεωργίου Δολιανίτη, α. "Ολύμπια" 1859, 1870, 1875, 1888-89

β. "Ο Μαραθώνας αέναος πηγή έμπνευσης"

Η Μυρσίνη Βαρδοπούλου, Προσχέδια σύγχρονων ελληνικών γραμματοσήμων.

Περίπερο των ΕΛΤΑ με εργασίες των καλλιτεχνών Γιάννη Γιουρτζή, Θεανώς Βενιέρη και Ανθούλας Λύγκα.

Όλοι οι εκθέτες της Πανελληνίας Συλλεκτικής έλαβαν αναμνηστικά διπλώματα.

Στα πλαίσια της ΝΟΤΟΣ 2015 διεξήχθησαν επίσης το ετήσιο Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας (FEPA) και η Γεν. Συνέλευση της Ένωσης Φιλοτελικών Πραγματογνομώνων (ΑΙΕΡ). Και οι δύο εκδηλώσεις φιλοξενήθηκαν στο ξενοδοχείο ΑΜΑΛΙΑ, επίσημο ξενοδοχείο της έκθεσης, και απαθανάτιστηκαν με την έκδοση ειδικών αναμνηστικών σφραγίδων. Αναμνηστικές σφραγίδες χρησιμοποιήθηκαν επίσης τις ημέρες των εγκαινίων της Πανελληνίας Συλλεκτικής και της Διεθνούς Φιλοτελικής, και μία προς τιμή της Διεθνούς Ένωσης Φιλοτελικών Δημοσιογράφων (ΑΙJP), ενώ υπήρχε ειδικό σήμαντρο και ατέρμων δακτύλιος για σφράγιση αντικειμένων καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης. (Σημείωση: Σφραγίδες και γραμματόσημα της ΝΟΤΟΣ 2015 στις σελ. 41-42.)

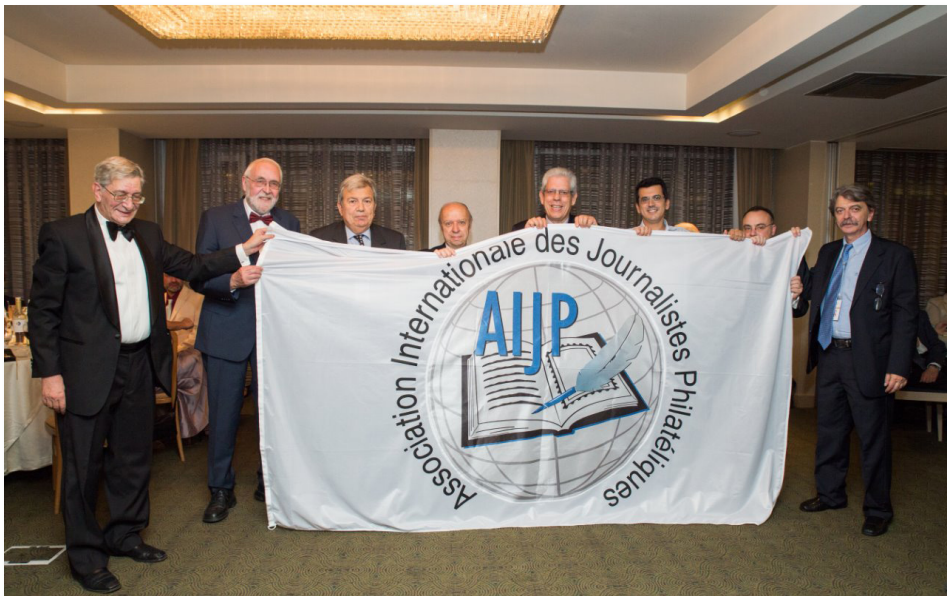
Στο ξενοδοχείο ΑΜΑΛΙΑ έλαβε χώρα με λαμπρότητα και το δείπνο των βραβεύσεων.

Το μόνο δυσάρεστο γεγονός που μετρίασε τη χαρά όλων γι' αυτή τη μεγάλη εθνική επιτυχία ήταν η ασθένεια του Γιώργου Σπάρη, προέδρου της ΟΕ και της ΕΦΕ. Έλειψε η παρουσία του, η ενεργητικότητά του. Ευτυχώς, τα υπόλοιπα μέλη της ΟΕ κάλυψαν με επιτυχία το δυσαναπλήρωτο κενό.

Την Πέμπτη, 10 Δεκεμβρίου 2015, η ΕΦΕ οργάνωσε μία βραδιά για να τιμήσει τους χορηγούς και τους ανθρώπους που εθελοντικά εργάστηκαν για την επιτυχία της έκθεσης. Σε μία ζεστή και ιδιαίτερα φιλική ατμόσφαιρα, ο Γενικός Αντιπρόσωπος Κ. Χαζάπης προσφώνησε τους εθελοντές και όσους ενίσχυσαν οικονομικά ή με άλλο τρόπο το δύσκολο εγχείρημα, εξήρε τη σημασία της συμβολής τους και απένειμε σε όλους τιμητικά διπλώματα.

Το τέλος της ΝΟΤΟΣ 2015 βρήκε όλα τα πρόσωπα χαμογελαστά, τα μέλη της ΟΕ κατάκοπα αλλά ευτυχισμένα, τους ξένους επισκέπτες με μόνο καλά έως ενθουσιώδη λόγια! Είθε η ΕΦΕ ή κάποιο άλλο φιλοτελικό σωματείο να μας δώσει σύντομα παρόμοιες χαρές.

Παντελής Λεούσης

Α. Βιρβίλης, πρόεδρος της Επιτροπής Κριτών, W. Maassen, πρόεδρος της ΑΙJP, και τα άξια μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής: Ι. Χαλβατζιδόπουλος, Β. Πετρόχειλος, Ν. Μαλλούχος, Α. Νικολαΐδης, Α. Μανωλοΐδης και Κ. Χαζάπης, κατά την παράδοση της σημαίας της Διεθνούς Ένωσης Φιλοτελικών Συγγραφέων. Από τη φωτογραφία απουσιάζουν ο Λορ. Χαζάπης και ο ασθενών προεδρος Γ. Σπάρης.

Υπογραφή συμφωνίας Αιγίδας: Γ. Σπάρης Πρόεδρος Ο.Ε., Α. Kunz (FEPA), Π. Λεούσης Πρόεδρος ΕΦΟ.

Από τα εγκαίνια της ΝΟΤΟΣ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ, ενώπιον πολλών επίσημων και πλήθους κόσμου.

Ο Πρόεδρος της ΕΦΟ Π. Λεούσης καλωσορίζει Έλληνες και ξένους, στα εγκαίνια της ΝΟΤΟΣ 2015.

Οι Πρόεδροι της FEPA, της ΕΦΟ και της ΑΙΖΡ (W. Maassen) κόβουν την κορδέλα των εγκαινίων.

Από την παράδοση της σημαίας της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας στα μέλη της, τη βραδιά του Παλμαρές.

Ο Κ. Χαζάπης, Γεν. Αντιπρόσωπος της ΝΟΤΟΣ 2015, τιμάται από τον Πρόεδρο της FEPA J.R. Moreno.

Μια χαρούμενη συντροφιά στη ΝΟΤΟΣ 2015: Π. Λεούσης, Μ. Πετραδάκης, Τ. Χαζάπη, Μ. Ανεστίου, Μπ. Πετραδάκη, Ειρ. Χατζή (θυγατέρα Κ. Χαζάπη).

Στο εντευκτήριο της ΕΦΕ, ο Κ. Χαζάπης προσφωνεί εθελοντές και χορηγούς, μέσα σε θερμή και φιλική ατμόσφαιρα.

"Μπουρού" ή "Κοχύλι σάλπιγγα"

Όταν αναφερόμαστε σε "κοχύλι σάλπιγγα", εννοούμε μεγάλα θαλάσσια γαστερόποδα πολλών διαφορετικών ειδών, που χρησιμοποιούνται εδώ και χιλιάδες χρόνια για την αποστολή ηχητικών μηνυμάτων, σε θρησκευτικές ιεροτελεστίες ή για την παραγωγή μουσικών ήχων.

Στην Ελλάδα αυτού του είδους το κοχύλι ονομάζεται λαϊκά "μπουρού". Τη μπουρού χρησιμοποιούσαν παλιά όπως τη σάλπιγγα, για τη μετάδοση μηνυμάτων από ναυτικούς, αγροφύλακες, βοσκούς κτλ. Όταν τα καϊκία έμπαιναν ή έβγαιναν από το λιμάνι, οι μούτσοι "μπουρίζαν" για να ειδοποιηθούν οι επιβάτες. Με τη μπουρού διώχονταν οι πεινασμένοι λύκοι που, το βαρύ χειμώνα, κατέβαιναν ως την Αγόριανη της Πανασιόδας. Τη μπουρού χρησιμοποιούσαν και οι Έλληνες καμηλιέρηδες στην Κύπρο, όταν ξέκοβε καμιά καμήλα από το караβάνι με εμπορεύματα.

Η μπουρού είναι γνωστή στην Ελλάδα από τα πανάρχαια χρόνια. Μνημονεύεται συχνά από αρχαίους συγγραφείς, όπως ο Θεόγνης ο Μεγαρέας, ο Ευριπίδης ("Κόχλους τε φυσών συλλέγων τ' εγχωρίους"), ο Θεόκριτος, κ.ά.

Πανεπιστημιακές έρευνες έχουν ανακαλύψει ένα ναό 3.000 ετών σε θρησκευτικό κέντρο του Chavín του

Huantar, στο Περού, που περιείχε ένα τέτοιο κοχύλι, ακόμα λειτουργικό και σε άριστη κατάσταση.

Σε όλη την ιστορία της Κεντρικής Αμερικής χρησιμοποιήθηκαν μπουρούδες από κοχύλια, κυρίως για τελετουργικούς σκοπούς (βλέπε εικόνα). Στην αρχαία τέχνη των Μάγια, τέτοια κοχύλια ήταν συχνά διακοσμημένα με προγονικές εικόνες, σκηνές ζωγραφισμένες σε βάζα που δείχνουν κυνηγούς, ανθρώπους και θεότητες, να φυσούν τέτοια βούκινα.

Γνωστό είναι επίσης ένα κοχύλι που βρέθηκε σε σπήλαιο του Άνω Γαρούνα (Γαλλία) και ανήκει στη Μαγδαληνία Περίοδο (περίπου 14.000-10.000 π.Χ., Μουσείο Τουλούζης).

Τόσο οι Ινδουιστές όσο και οι Βουδιστές έχουν το ιερό κοχύλι *Turbinella pyrum* του Ινδικού Ωκεανού, που παλαιότερα χρησιμοποιούσαν και ως μουσικό όργανο. Στον Ινδουισμό αποτελεί ιερό σύμβολο του Θεού Βισνού. Χρησιμοποιείται επίσης σαν σάλπιγγα στο ινδουιστικό τελετουργικό, ενώ στο παρελθόν χρησιμοποιήθηκε ως πολεμική σάλπιγγα.

Το Βασιλικό Κοχύλι *Strombus gigas* χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα σαν σάλπιγγα στις Δυτικές Ινδίες και άλλα μέρη της Καραϊβικής.

Η μετατροπή του κελύφους των

Turbinella pyrum, ιερό-εθνικό σύμβολο του Θεού Βισνού, σε γραμματόσημα του Κοτσίβ.

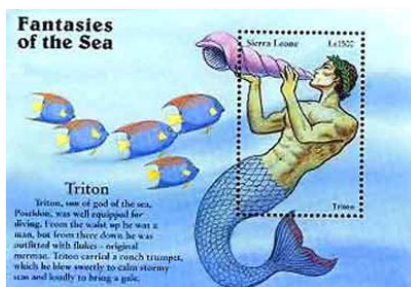
Εκδόσεις χωρών του Ειρηνικού με εικόνες ιθαγενών που χρησιμοποιούν κοχύλια ως σάλπιγγες.

οστράκων αυτών των μεγάλων θαλασσίων γαστεροπόδων σε μουσικά όργανα είναι απλή. Κόβεται ένα μικρό κομμάτι στην άκρη του κώνου του κελύφους, με τρόπο που να δημιουργηθεί μία μικρή τρύπα. Φυσώντας από εκεί, σαν να ήταν σάλπιγγα, παράγεται ο ήχος. Μερικές φορές χρησιμοποιείται ένα επιστόμιο, συχνά όμως δεν προστίθεται τίποτα.

Υπάρχουν πολλά είδη μεγάλων θαλάσσιων γαστεροπόδων που μπορούν να μετατραπούν σε κοχύλια σάλπιγγες ή μπουρούδες. Ωστόσο, τα πιο γνωστά είναι το ιερό chank orshankha (*Turbinella pyrum*), η "Τρομπέτα του Τρίτωνα" (*Charonia tritonis*), και το Βασιλικό βούκινο

... "μπούριζαν" και οι Έλληνες πρόσκοποι!

Ο Τρίτωνα επί το έργον!

1. Κάτοικος του Δυτ. Ειρηνικού φυσάει σε κοχύλι.
 2. Σάλπιγγα του Τρίτωνα (*Charonia tritonis*).
 3. Βασιλικό βούκινο (*Strombus gigas*).
 4. Μουσική Βολούτα (*Voluta musica*) της Καραϊβικής.
- Λέγεται έτσι γιατί οι σημάσεις που φέρει στο κέλυφος μοιάζουν χαρακτηριστικά με μουσικό χειρόγραφο!

(*Strombus gigas*).

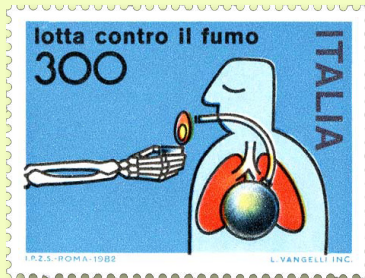
Το "Κοχύλι Τρίτωνα", γνωστό επίσης ως "Σάλπιγγα του Τρίτωνα" (*Charonia tritonis*), χρησιμοποιείται ως σάλπιγγα στο Μελανήσιο και Πολυνησιακό πολιτισμό, αλλά και στην Κορέα και την Ιαπωνία.

Κοχύλια σάλπιγγες είχαν ευρεία χρήση και στο Νότιο Ειρηνικό Ωκεανό, σε χώρες όπως τα Νησιά Φίτζι. Ακόμα και σήμερα οι ντόπιοι τα χρησιμοποιούν, δίνοντας παραστάσεις για τους τουρίστες. Στα Νησιά Φίτζι το κοχύλι χρησιμοποιείται επίσης όταν πεθάνει ο αρχηγός. Κατά τη διαδικασία ταφής του, το κοχύλι θα ηχεί μέχρι την τελική στιγμή του ενταφιασμού.

Π. Α.

Κάπνισμα:

Βόμβα στα πλεμόνια μας έτοιμη να εκραγεί!
Για τις σοβαρές συνέπειες του καπνίσματος στον ανθρώπινο οργανισμό δεν υπάρχει πια καμιά αμφιβολία.
Ας απαλλαγούμε όλοι από αυτό, το γρηγορότερο!

Αχ! Νερό, νεράκι!

Κάποτε, στα νεανικά μου χρόνια, οι επιταγές του επαγγέλματος με οδήγησαν στη Βεγγάζη της Λιβύης. Παρά το γεγονός ότι η Λιβύη είναι βορειοαφρικανική χώρα, όπου οι συνθήκες διαβίωσης θεωρούνται σαφώς καλύτερες από εκείνες των πληθυσμών της Υποσαχάριας ή της Μαύρης Αφρικής, δεν θα ξεχάσω ποτέ την εικόνα που αντίκρισα κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής προς το μοναδικό βουνό της βορειοδυτικής Λιβύης, την Τόκρα. Γυναίκες σκυμμένες, με ένα κύπελλο στο χέρι, μάζευαν νερό που είχε συγκεντρωθεί μετά τη βροχή σε λακκούβες στις άκρες του δρόμου και το συγκέντρωναν σε κουβάδες και μπιτόνια. Νερό θολό, λασπωμένο, γεμάτο απεχθή μαυρίλα, απόπλυμα του πολυσύχναστου δρόμου!

Αλλά και το νερό οικιακής χρήσεως στη Λιβύη της δεκαετίας του '60 είχε πολλά προβλήματα. Όταν έμενε για ώρα ακίνητο σε ένα ποτήρι ή μία φιάλη, δημιουργείτο στον πυθμένα ένα ίζημα λάσπης αρκετών χιλιοστών. Ήταν αυτό που έπιναν οι ντόπιοι. Το εμφανιωμένο ήταν πανάκριβο για τα γλισχρα εισοδήματα του μέσου Λίβου.

Αλήθεια, πόσο εύκολο είναι για μας να έχουμε καθαρό, δροσερό, πόσιμο νερό! Πόσο εύκολο είναι το "κοινωνικό αγαθό" του νερού για τους πολίτες του ανεπτυγμένου

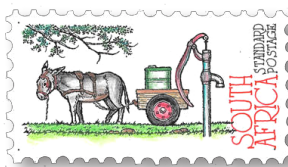
κόσμου. Αρκεί να ανοίξουμε τον διακόπτη της βρύσης. Και όχι μόνο της κουζίνας ή του νιπτήρα, αλλά και της βεράντας, του κήπου, του γκαράζ για το πλύσιμο του αυτοκινήτου, για να ξεπλύνουμε το πεζοδρόμιο, να δροσίσουμε το περιβάλλον... Αντίθετα, πόσο δύσκολη είναι η απόκτηση καθαρού νερού από τους πληθυσμούς που ανήκουν στη δικαιοδοσία του "άλλου Θεού". Συχνά χρειάζεται να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις για να το μεταφέρουν, με ζώα, στους ώμους, στο κεφάλι, στα χέρια, ανάλογα με τις συνήθειες του τόπου. Όλα αυτά με μεγάλο κόπο, με δυσκολίες εδαφικές ή άλλες... Αλλά και νερό που δεν είναι πάντα καθαρό, ή που με τους πρωτόγονους τρόπους μεταφοράς και αποθήκευσης, παύει να είναι.

Πολλοί από τους παλαιότερους θα θυμούνται κάτι ανάλογο, αν και πολύ ηπιότερο, που αντιμετώπισαν αρκετοί κάτοικοι του λεκανοπεδίου της Αττικής τα χρόνια του πολέμου, μέχρι κάπου και τη δεκαετία του '50. Δίκτυο ύδρευσης που να φτάνει σε κάθε σπίτι δεν υπήρχε ακόμη, τουλάχιστον σε μεγάλο μέρος του λεκανοπεδίου και της χώρας Μία ή δύο φορές την εβδομάδα ερχόταν ο "νερούλας", άνοιγε μία δημόσια βρύση, και οι γύρω κάτοικοι προσέτρεχαν με κουβάδες και "τενεκέδες" (με

ξύλινη καρφωμένη λαβή!) για να το μεταφέρουν στα σπίτια. Η ουρά ήταν, συχνά, αρκετά μεγάλη και οι αποστάσεις που έπρεπε να διανυθούν μεγάλες επίσης. Ωστόσο, ήταν ο μόνος τρόπος απόκτησης πόσιμου νερού. Το αντίτιμο ήταν 50 δραχμές ο τεκεές. Εκείνο το κόκκινο χάρτινο "πενητάρικο" που, σε κατοπινές δραχμές χωρίς τα τρία μηδενικά, αντιστοιχούσε με μία πεντάρα!

Όλα αυτά μου ήρθαν στο νου όταν είδα τυχαία κάποια

γραμμάτσημα πρωτόγονης μεταφοράς νερού, μου ανασκάλεψαν παλιές μνήμες. Μου θύμισαν τη Βεγγάζη, τα παιδικά χρόνια που κι εγώ κουβάλησα τον τεκεέ...

Δεν νομίζω ότι τα γραμμάτσημα που σας παραθέτω χρειάζονται ιδιαίτερη περιγραφή. Παρατηρήστε τα. Μιλούν από μόνα τους. Η κινέζικη παροιμία "Μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις" ισχύει απόλυτα και σε αυτή την περίπτωση.

Π. Λεούσης

23.000 € για ένα (βασιλικό) κεφάλι λιγότερο!

Μια μέρα του 1967 ένας Άγγλος φιλοτελιστής ονόματι Heywood πήγε στο ταχυδρομείο της γειτονιάς του, στο Rochdale του Lancashire, για να αγοράσει τη νέα σειρά που μόλις είχε κυκλοφορήσει. Όπως πάντα, αγόραζε μία τετράδα. Όταν γύρισε σπίτι του και άνοιξε το φακελάκι για να ταξινομήσει την τετράδα στο κλασέρ του, διαπίστωσε ότι από το ένα γραμμάτσημα έλειπε το κεφάλι της βασίλισσας. Επέστρεψε γρήγορα στο ταχυδρομείο μήπως βρει και άλλες "κατατομημένες" βασίλισσες, αλλά ήδη το υπόλοιπο φύλλο είχε πουληθεί. Έψαξε μάταια και στις άλλες θυρίδες. Δεν υπήρχαν άλλο.

Ήταν φανερό ότι όλα τα γραμμάτσημα με αυτό το σφάλμα δεν μπορούσαν να είναι περισσότερα από 20 και ότι αυτό συνίστατο στην έλλειψη του πορτοκαλί χρώματος κατά την εκτύπωση.

Τελικά, οι υποθέσεις που είχε κάνει ήταν αληθινές.

Κάποια στιγμή στα τέλη του 2014 αποφάσισε να εκποιήσει το εύρημά του. Αποτάθηκε στον οικο δημοπρασιών Warwick & Warwick και η πώληση της 3ης Δεκεμβρίου της ίδια χρονιάς του απέφερε το ποσό των 23.000 λιρών Αγγλίας. Καθόλου άσχημο ποσό, όταν το αρχικό κόστος του ήταν μόλις 1/9 d.

Λ. Τ.

Ένας πίνακας γεμάτος Ελλάδα!

“Η Άνοιξη” του Μποτιτσέλι

Η Άνοιξη, ο περίφημος πίνακας του Μποτιτσέλι του 1482 που βρίσκεται σήμερα στην Πινακοθήκη Ουφίτσι (Uffizi) της πατρίδας του Φλωρεντίας, μαζί με τη *Γέννηση της Αφροδίτης* του 1484, είναι τα δύο διασημότερα έργα του μεγάλου Ιταλού ζωγράφου.

Το πραγματικό όνομά του ήταν Sandro Di Mariano Filiperi και σε νεαρή ηλικία ασκούσε το επάγγελμα του χρυσοχόου (battigello, στα ιταλικά της εποχής), από όπου και πήρε το παρωνύμιο “Μποτιτσέλι”.

Παρά το γεγονός ότι η κύρια ζωγραφική θεματολογία που τον απασχόλησε είχε σχέση με τη θρησκεία, έμεινε περισσότερο γνωστός για τα κοσμικά έργα του. Πρεσβύτερος κατά επτά χρόνια του Λεονάρντο ντα Βίντσι, ήταν από την αρχή προστατευόμενος της οικογένειας των Μεδίκων, οι οποίοι του ζητούσαν με τις παραγγελίες τους να αναπαριστά μυθολογικά σύμβολα, δημοφιλή στους κύκλους των νεοπλατωνιστών της Τοσκάνης.

Η Άνοιξη, ζωγραφισμένη με τέμπρα πάνω σε ξύλο, είναι έργο μεγάλων διαστάσεων: 2.03 x 3.14 μ. Ήταν ανάθεση των Μεδίκων αδελφών Λορέντζο και Τζοβάνι ντι Πιεφφράνκο και αποδίδει εικονογραφικά το ποίημα του ανθρωπιστή Angel Politien αφιερωμένο στη Βασιλεία της θεάς Αφροδίτης. Πρόκειται για πίνακα που παραγγέλθηκε για γαμήλιο δώρο και προοριζόταν να διακοσμήσει τον πύργο-κατοικία του γαμπρού.

Το θέμα του πίνακα είναι “Η Άνοιξη”, μυθολογική αλληγορία παρμένη από τις *Μεταμορφώσεις* του Οβιδίου, αντανακλά τα διάφορα

φιλοσοφικά και λογοτεχνικά θέματα του κύκλου των λογίων της Αναγέννησης και απευθύνεται σε ένα κοινό ιδιαίτερα καλλιεργημένο πνευματικά.

Στο αριστερό άκρο του πίνακα, ο Ερμής, ο αγγελιοφόρος των θεών, με τα φτερωτά σανδάλια του και το κράνος του Άδη, είναι ο φύλακας του κήπου. Κραδαίνοντας το κηρύκειο, μοιάζει να θέλει να σταματήσει το χειμώνα ή τα σύννεφα.

Στο κέντρο, εικονίζεται η Αφροδίτη στον κήπο της (στη φαντασία του Μποτιτσέλι εξομοιώνεται με τον κήπο των Εσπερίδων), να στέκεται κάτω από μία καμάρα σχηματισμένη από κλαδιά φορτωμένα πορτοκάλια, τα μυθικά “χρυσόμηλα” που είναι αφιερωμένα στην Ίδα. Λουλούδια και φρούτα υποδηλώνουν ότι είμαστε στην άνοιξη και, πιο συγκεκριμένα, στο Μάιο. Η Αφροδίτη είναι ντυμένη με μια κόκκινη τήβεννο. Στο επάνω μέρος του πίνακα ο γιος της Έρως, με λευκά φτερά και κόκκινη φαρέτρα, εκτοξεύει ένα βέλος προς την κατεύθυνση των τριών θυγατέρων του Δία: τις Αγλαΐα, Ευφροσύνη και Θάλεια, ενώ η Αφροδίτη σηκώνει το δεξί της χέρι προς το μέρος τους. Οι τρεις κόρες έχουν όλες λεπτές σιλουέτες, λεπτό σώμα, οβάλ πρόσωπα, ίσια μύτη, αμυγδαλωτά μάτια και μακριά βοστρυχοειδή μαλλιά, και χορεύουν καλυμμένες από λεπτά διάφανα φορέματα, πλέκοντας τα χέρια μεταξύ τους με χάρη.

Στο παραπλεύρως γραμματόσημο διακρίνεται καλύτερα αυτό το χορευτικό τρίο με τα γαλήνια και μυστηριώδη πρόσωπα. Το δεύ-

Οι τρεις κόρες του Δία: Αγλαΐα, Ευφροσύνη και Θάλεια

τερο γραμματόσημο, με 3 χαρακτήρες και πάλι, είναι αφιερωμένο στη θεότητα των λουλουδιών και της Άνοιξης. Η γυναίκα που είναι ντυμένη με ένα λουλουδιασμένο φόρεμα και σκορπίζει τριαντάφυλλα είναι η θεά της ομορφιάς Χλωρίδα (Flora). Ωθείται από τη θεά της νέας βλάστησης, τη νύμφη που έχει λουλουδί στο στόμα (αλληγορία της πόλης της Φλωρεντίας). Η Χλωρίδα ακολουθείται (και παρενοχλείται!) από το νεαρό φτερωτό γαλαζωπό Ζέφυρο, θεό του ανέμου, που γλιστρά απαλά στο χώρο αναγγέλλοντας την Άνοιξη. Από την ένωσή τους γεννήθηκε ένας γιος: ο Καρπός (φρούτο).

Μέσα από αυτό τον πίνακα ο

Η Χλωρίδα, θεά των λουλουδιών και της Άνοιξης, με τη νύμφη της νέας βλάστησης. Πίσω της, μόλις διακρίνεται ο Ζέφυρος.

Μποτισέλι εξυψώνει το μυστήριο, την ομορφιά, την κομψότητα της γυναίκας, και την πολυπλοκότητα της αγάπης. Όλα αυτά με φόντο την ελληνική αρχαιότητα και τους μύθους της, όσο και την διαχρονική της οικουμενικότητα.

Π. Α.

Το ροτβάιλερ

Το Ροτβάιλερ (Rottweiler) είναι μία από τις αρχαιότερες ράτσες σκύλων, γνωστή από τα χρόνια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, κατά τα οποία τα χρησιμοποιούσαν για τη συνοδεία και προστασία κοπαδιών προβάτων και βοοειδών.

Πήρε το σύγχρονο όνομά του από το γερμανικό χωριό Rottweil που τα χρόνια του Μεσαίωνα είχε εξελιχθεί σε κέντρο κτηνοτροφικού εμπορίου. Τα σκυλιά αυτά ήταν απαραίτητα για να οδηγούν τα κοπάδια στα σφαγεία και στα σημεία πώλησης, αλλά και για να προστατεύουν τους αγοραστές και τους πωλητές από τους ληστές που έβαζαν στόχο τα μετρητά των αγοραπωλησιών.

Κάποτε μάλιστα χρησιμοποιούσαν το Ροτβάιλερ οι χασάπηδες στην αγορά για να σύρει καρτσάκια με κρέας ή άλλα είδη της αγοράς, γι' αυτό και του είχαν δώσει το όνομα "σκυλί του χασάπη".

Μετά από χρόνια, όταν απαγορεύτηκε η μεταφορά ζώων από τους δρόμους, τα σκυλιά αυτά άρχισαν να εξαφανίζονται, μέχρι που αναγνωρίστηκε ξανά η αξία τους σαν σκυλιά εργασίας. Σήμερα το Ροτβάιλερ είναι ένα πολύ διαδεδομένο σκυλί σε όλο τον κόσμο και η δημοτικότητά του βρίσκεται σε πολύ υψηλό σημείο.

Η μεγάλη δύναμη και αντοχή του, η εξυπνάδα και η αφοσίωση του, το έκαναν πολύτιμο για πολλές εργασίες, όπως το κυνήγι, τις έρευνες της αστυνομίας, την οδήγηση τυφλών κ.ά.

Ωστόσο το Ροτβάιλερ χρειάζεται σωστή εκπαίδευση και κοινωνικοποίηση. Εάν ο ιδιοκτήτης του το παραμελήσει ή αδιαφορήσει για αυτό, ενδεχομένως να βγάλει επιθετική συμπεριφορά.

Α. Τ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Επιμέλεια Παντελή Λεούση

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗ "ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006" Καρδίτσα, 4 - 12 Νοεμβρίου 2006

Η "ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006" ήταν αφιερωμένη στα 20 χρόνια από την ίδρυση της Φιλοτελικής Ένωσης Καρδίτσας, στα 100 χρόνια της Μεσολυμπιάδας του 1906 και στα 125 χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας, και ήταν μία από τις μεγαλύτερες και πιο επιτυχημένες εκθέσεις που οργανώθηκαν στην περιφέρεια, η πρώτη μετά την παρόμοια έκθεση που είχε οργανωθεί στη Θεσσαλονίκη το 1983.

Η Οργανωτική Επιτροπή αποτελέστηκε από τους Α. Καραμπινά, Ν. Μπεργιόπουλο, Γ. Σπάρη, Β. Βαρελά, Ι. Κατσικοβόροδο, Γ. Μπαρμπούτη, Ι. Βαφόπουλο, Φ. Λέκκα, Β. Παππά, Β. Ανυφαντή, ενώ Παρατηρητής είχε οριστεί το μέλος της ΕΦΟ Λ. Πετρόπουλος.

Η έκθεση στεγάστηκε στο αίθριο της παλαιάς Δημοτικής Αγοράς, κτίσμα της δεκαετίας του 1920 που το 1992 αναγνωρίστηκε ως μνημείο Ευρωπαϊκής Κληρονομιάς.

Τα εκθέματα αναρτήθηκαν σε 354 πλαίσια και κάλυπταν όλες τις φιλοτελικές τάξεις, ενώ μεταξύ των εκθετών περιλαμβάνονταν και αρκετοί αλλοδαποί με συλλογές ελληνικού ενδιαφέροντος.

Τα επίσημα εγκαίνια έγιναν την Δευτέρα, 6 Νοεμβρίου, από τον Καρδίτσιώτη Υφυπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων Σπ. Ταλιαδούρο, παρουσία των πολιτικών και θρησκευτικών Αρχών της πόλης, και των Β. Λούκα, Β. Σχοινά, και Μ. Κωνσταντίνη ως εκπροσώπων των ΕΛΤΑ.

Για το κοινό, η έκθεση είχε ανοίξει από τις 4 Νοεμβρίου, με τιμητικούς προσκεκλημένους το Νομάρχη, το Δήμαρχο της πόλης και τον επίτιμο πρόεδρο της Διεθνούς Φιλοτελικής Ομοσπονδίας (FIP) Koh Seow Chuan, ο οποίος είχε προσκληθεί από την Φ.Ε. Καρδίτσας.

Οι δύο έγχρωμες και καλαίσθητες εκδόσεις καταλόγων ήταν πολυσέλιδες και πλούσιες σε περιεχόμενο.

Η Ελλανόδικος Επιτροπή αποτελέστηκε από τους Μ. Τσιρώνη Πρόεδρο, Π. Λεούση Γραμματέα, και τους Αλ. Γαληνό, Ν. Ζαφειρακόπουλο, Σ. Μπόζοβιτς, Αθ. Πάσχο, Μ. Τσιτίδη μέλη. Δόκιμα μέλη ήταν οι Άγις Παπαδόπουλος και Κ. Χαζάπης, και πραγματογνώμων ο Ανδρέας Ζέης.

Στα πλαίσια της ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006 έγιναν πολλές εκδηλώσεις, όπως ομιλίες και διαλέξεις, παρουσιάστηκαν εκπαιδευτικά προγράμματα, εορτάστηκε η "Ημέρα του Γραμματοσήμου" στο Δημοτικό Κινηματοθέατρο την ημέρα των εγκαίνιων κλπ.

Ταυτόχρονα υπήρξαν και πολλές καινοτομίες, όπως η προσκόμιση φωτοαντιγράφων των εκθεμάτων, η για πρώτη φορά παρουσίαση εκθεμάτων Ανοικτής Τάξης, η έκδοση εκπαιδευτικού φυλλαδίου για νέους, η χρησιμοποίηση ίδιου μεταλλίου για όλες τις κατηγορίες βραβείσεων, η απουσία εντύπου βραβείσεων (Παλμαρές) κλπ. Τέλος, η τελετή των βραβείσεων ήταν λιτή και έγινε στο χώρο της έκθεσης, αντί σε μία από τις λαμπρές αίθουσες που συνηθιζόταν μέχρι τότε.

Τέσσερες θεματικοί στην Καρδίτσα: Θ. Απέργης, Ι. Χαλβατζιδόπουλος, Π. Καγκελάρης και Π. Λεούσης.

Εκθέτες, εκθέματα και βραβεύσεις:**ΤΑΞΕΙΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ (Γ1-Γ9)**

Γ1: Παραδοσιακός Φιλοτελισμός, Γ2: Ταχυδρομική Ιστορία, Γ3: Μονόφυλλα, Γ4: Αεροφιλοτελισμός, Γ5: Θεματικός Φιλοτελισμός, Γ6: Μάξιμαφιλία, Γ7: Χαρτόσημα, Γ8: Φιλοτελική Φιλολογία, Γ9: Τάξη Νεότητας

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ: Εμμανουήλ Μαυρίδης	<i>Ολυμπιακοί αγώνες 1896</i>	Γ1, 96
ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		
Νίκος Ασημακόπουλος (ΗΠΑ)	<i>Το πρώτο ελληνικό γραμματόσημο</i>	Γ8, 93
Αντώνιος Βιρβίλης	<i>Ο ρόλος των Υγειονομείων και Λοιμοκαθαρηθρίων στην Ελλάδα</i>	Γ2, 93
Ντιέγκο Κάρασσο	<i>Ιπτάμενος Ερμής 1901-1910</i>	Γ1, 93
Βασίλης Λιάσκας (Καναδάς)	<i>Ταχυδρομική Ιστορία Ιονίων Νήσων (1501-1900)</i>	2, 91
Μιχαήλ Πετραδάκης	<i>Χαρτόσημα και άλλα ένσημα της Δωδεκανήσου</i>	Γ8, 91
Louis Fanchini (Γαλλία)	<i>Η ιστορία των πρώτων ελληνικών γραμματοσήμων</i>	Γ1, 90
Γεώργιος Θωμαρέης	<i>Ταχυδρομική Ιστορία της Θεσσαλονίκης</i>	Γ2, 90
Μιχαήλ Πετραδάκης	<i>Ταχ/κή Ιστορία Δωδεκανήσου - Οθωμανικό Ταχυδρομείο 1868-1912</i>	Γ2, 90
ΜΕΓΑΛΟ ΕΠΙΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		
Γιάκο Ντογιού	<i>Σφραγίδες επί των Ολυμπιακών γραμ/μων του 1896-1906 και "Ταμείον"</i>	Γ2, 89
Σοφία Δρόσου	<i>Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού και Κρήτης</i>	Γ2, 88
Νικόλαος Ράγκος	<i>Κύπρος Σταυροδρόμι τριών Ηπείρων</i>	Γ6, 88
Ιωάννης Νταής	<i>Ταχυδρομική Ιστορία της Αθήνας</i>	Γ2, 87
Δημ. Μεντεσιδής	<i>Ταχυδρομική Ιστορία της Δυτικής Μακεδονίας</i>	Γ2, 86
Ανδρέας Μητάκης	<i>Χαρτόσημα Κρήτης 1875-1913</i>	Γ7, 86
Ιω. Χαλβατζιδόπουλος	<i>Το Ποδόσφαιρο</i>	Γ5, 86
Αντ. Χαλκιαδάκης	<i>Μηνύματα από την Αγία Γραφή</i>	Γ6, 86
Νικόλαος Γκούβερης	<i>"ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ 1922"</i>	Γ1, 85
Παναγ. Καγκελάρης	<i>Παγκόσμιο Προσκοπικό Κίνημα</i>	Γ5, 85
Ανδρέας Καραμπινάς	<i>Ταχυδρομική Ιστορία Θεσσαλίας (1849-1910)</i>	Γ2, 85
Τάκης Καρατζάς	<i>Κρητική Πολιτεία - Ταχυδρομικά τέλη</i>	Γ2, 85
Φώτης Κεραμιδόγλου	<i>Ταχυδρομική Ιστορία Θράκης</i>	Γ2, 85
Ιωάννης Νταής	<i>Οι ταχυδρομικές σφραγίδες της Αθήνας</i>	Γ8, 85
Ερμής Φραγκούδης	<i>Κατάλογος γραμ/μων "ΚΥΠΡΟΣ 2006-2007" & Ταχ/κή ιστορία 1845-2005</i>	Γ8, 85
ΕΠΙΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		
Αθανάσιος Απέργης	<i>Ποδήλατο ένας γνωστός άγνωστος φίλος</i>	Γ5, 84
Ιωάννης Νταής	<i>Συνοπτικοί πίνακες ταχ/κών & πρόσθετων τελών (1/10/1861 - 1/1/2001)</i>	Γ8, 83
Θεόδωρος Γαλιάνης	<i>Τα πουλιά της Ευρώπης</i>	Γ6, 82
Μιχαήλ Γρυπάρης	<i>Από τη γένεση του Αθλητισμού στις Ολυμπιάδες</i>	Γ6, 82
Ιωάννης Νταής	<i>Νήσος Άνδρος, προσέγγιση στην ταχυδρομική της ιστορία</i>	Γ8, 82
Ιωάννης Νταής	<i>Ο φόβος της Φυματίωσης</i>	Γ8, 81
Ορέστης Βλαστός	ΕΠΕ <i>Κατάλογος γραμματοσήμων "ΒΛΑΣΤΟΣ 2005" και "ΒΛΑΣΤΟΣ SMART"</i>	Γ8, 81
Παν. Γεωργίτσος	<i>Ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων - Από την αρχαία Ελλάδα στη σύγχρονη εποχή</i>	Γ6, 80
ΕΛΛ. Φιλοτ. Εταιρεία	<i>Κατάλογος Εθνικής Φιλοτελικής Εκδσης "ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ 2005"</i>	Γ8, 80
Γεώργιος Σπάρης	<i>Αναμνηστική σειρά Α' Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 1896</i>	Γ8, 80
ΜΕΓΑΛΟ ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		
Ευάγγελος Κούτσικας	<i>Διασυμμαχική κατοχή Θράκης</i>	Γ2, 79
Φίλιππος Σμπόρος	<i>Ταχυδρομική Ιστορία της Μαγνησίας 1839-1940</i>	Γ2, 79
Θωμάς Αρβανίτης	<i>Προγραμματοσημική περίοδος των Ελληνικών Ταχυδρομείων</i>	Γ2, 78
Φιλ. Έν. Καρδίτσας	<i>Ημερολόγιο 2006 - Ταχυδρομική Ιστορία Θεσσαλίας</i>	Γ8, 78
Παν. Καγκελάρης	<i>Ελληνικές εκδόσεις Θράκης 1920</i>	Γ1, 77
Νικ. Μπεργιόπουλος	<i>Κατάλογος-Μελέτη ειδ. αναμν. σφραγίδων Ελλάδος 1969-1980</i>	Γ8, 77
Αλέξ. Σαββόπουλος	<i>Κατοχή 1941-1944</i>	Γ2, 77

Κων/νος Αγγελής	<i>Πτήσεις Ζέπελιν και πρώτες πτήσεις Ελλάδος 1929-1936</i>	Γ4, 76
Νικόλαος Μουζάκης	<i>Οι σφραγίδες του 1895 ΑΘΗΝΑΙ 1-9</i>	Γ2, 76
Μαρία Ντούζου	<i>Οι δημιουργοί της νεότερης Ελλάδας</i>	Γ6, 76
Παν. Καγκελάρης	<i>Το Βασίλειο της Αιγύπτου (1922-1953)</i>	Γ1, 75
Κυπριακή Φιλοτελική Εταιρεία	<i>Κυπριακός Φιλοτελισμός</i>	Γ8, 75
Νικόλαος Μπεργιόπουλος	<i>Σκάκι και Φιλοτελισμός</i>	Γ8, 75
Φιλοτελική Ένωση Καρδίτσας	<i>Πρακτικά 5ου Πανελληνίου Φιλοτελικού Συνεδρίου (δοκίμιο)</i>	Γ8, 75
ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		
Αθανάσιος Κάζης	<i>Ταχυδρομική Ιστορία Δράμας</i>	Γ2, 73
Ορέστης Βλαστός ΕΠΕ	<i>Κατάλογοι δημοπρασιών 2005, 2006</i>	Γ8, 73
Αντώνιος Μανωλούδης	<i>Η λιθογραφική έκδοση του 1912</i>	Γ1, 72

Από τα εγκαίνια της ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006. Μεταξύ άλλων, διακρίνονται οι:
 Ι. Κατσκοβόρδος (μέλος ΟΕ), Γ. Δολιανίτης, Σ. Σ. Κοη (Επίτιμος Πρόεδρος FIP), Χρ. Τέγος (Δήμαρχος Καρδίτσας),
 Μ. Κωνσταντίνης, Β. Λούκας (εκπρόσωποι ΕΛΤΑ), Β. Αναγνωστόπουλος (Νομάρχης Καρδίτσας), Μ. Τσιρώνης.

Γεώργιος Ντούζος	<i>"Εν Εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν"</i>	Γ6, 72
Ήβη Σολωμού (Κύπρος)	<i>Προ-ολυμπιακοί Αγώνες Στίβου</i>	Γ9, 72
Χρήστος Αγοραστός	<i>Ερυθρός Σταυρός</i>	Γ5, 71
Ανδρέας Ηλιάδης (Κύπρος)	<i>Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες 1932-1992</i>	Γ5, 70
Ιωάννης Νταής	<i>Το ταχυδρομικό γραφείο Κολωνακίου</i>	Γ8, 70
ΕΠΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		
Ερμής Φραγκούδης	<i>Κατάλογοι δημοπρασιών</i>	Γ8, 68
Χρήστος Αγοραστός	<i>Βαλκανική παράδοση</i>	Γ5, 67
Φιλ. Έν. Καρδίτσας	<i>Δελτίο 5ου Πανελληνίου Φιλοτελικού Συνεδρίου</i>	Γ8, 67
Γεώργιος Κοκονάκης	<i>Γνήσιες & πλαστές ταχ.σφραγίδες Ελλ/κού ενδιαφέροντος (δοκίμιο)</i>	Γ8, 66
Bahir Pullhan (Κύπρος)	<i>Ταχυδρομική ιστορία Levant</i>	Γ2, 65
Θεόδωρος Γαλάνης	<i>Ελληνική Μυθολογία (video)</i>	Γ8, 65
Αντ. Μανουσάκης	<i>Ζάμπια</i>	Γ1, 65
Λάζ. Πετρόπουλος	<i>Θεσσαλονίκη και γραμματόσημα</i>	Γ8, 65
Νικόλαος Χελιδώνης	<i>Ημέρα Γραμματοσήμου</i>	Γ5, 65
ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ		

Ανδ. Ηλιάδης (Κύπρος)	Προγραμματιστική Γαλλία 1800-1850	Γ2, 60
Αθ. Κουβελέτσος	Ραδιολογία-Ακτίνες Χ	Γ5, 60

ΤΑΞΕΙΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ (Δ1-Δ2, Ε1-Ε2, Ζ1-Ζ2)

Δ: Τάξη Ενός Πλασιού, Ε: Ανοικτή Τάξη, Ζ: Τάξη Ομαδικών Εκθεμάτων

1: Εκθέτες άνω των 21 ετών, 2: Εκθέτες κάτω των 21 ετών

ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Σοφία Δρόσου	Ιταλική κατοχή Ανατολικής Κρήτης	Δ1, 93
Γεώρ. Σωτηρόπουλος	Το επεισόδιο της Κέρκυρας του 1923	Δ1, 90

ΕΠΙΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Μιχαήλ Καϊτατζίδης	Ατμοπλοΐα Αιγαίου Π. Μ. Κουρτζή και Σία	Ε1, 89
Μαν. Μυλωνάκης	Ο πόλεμος των γραμματοσήμων	Δ1, 88
Γεώργιος Σπάρης	Ο Πόλεμος του 1897 και οι σφραγίδες "Ταμείον"	Ε1, 87
Γεώργιος Σπάρης	Ναυτιλιακές σφραγίδες στη Β' Ολυμπιακή έκδοση	Δ1, 86
Γεώργιος Σπάρης	Λίμνη Ευβοίας	Δ1, 84
Σταύρος Κανακάκης	Η αναθίωση των Ολυμπιακών Αγώνων (1859-1906)	Δ1, 82
Ιωάννης Νταής	Οι τριάντα πρώτοι ταχυδρομικοί διανομείς της Αθήνας	Δ1, 82
Ανάργυρος Μέγας	Ταχυδρομική Ιστορία Βοιωτίας - Λιβαδειά (1834-1920)	Δ1, 81
Δημήτριος Σπάρης	Οι πρώτες σιδηροδρομικές σφραγίδες της Ελλάδος	Δ2, 80

ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Δέσ. Ράγκου (Κύπρος)	Ολυμπιακά αθλήματα σε κάρτες Μάξιμουμ	Δ2, 78
Κων/νος Φωτίου	Ο Δούναβης	Δ1, 77
Θεόδ. Παπαηλιού	Ελληνικά διεθνή ένησημα απαντήσεως	Δ1, 76
Φίλιππος Σμπόρος	Η ιταλική λογοκρισία στη Μαγνησία 1941-1943	Δ1, 76
Γεώργιος Κοκονάκης	Γνήσιες και πλαστές σφραγίδες ελληνικού ενδιαφέροντος	Δ1, 70
Κωνσταντίνος Ντίνας	Επιστολές στη Σύρα	Δ1, 70
Ι. Χαλβατζιδόπουλος	Σήκωσε το, το τιμημένο...	Δ1, 70

ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Νικόλαος Καλλίνικος	Γαλλικά ταχυδρομικά γραφεία στην Οθωμανική Αυτοκρατορία	Δ1, 68
Μιχαήλ Άκερμαν	Αγώνες δρόμου στη ζωή των αρχαίων Ελλήνων	Δ1, 66
Δημήτριος Ντούζος	Ολυμπιακό Έτος 1896 με σφραγίδες σε μικρόσημα γραμματόσημα	Δ1, 65
Παν. Βαφόπουλος	Οι γάτες	Δ2, 60
Δημοτ. Βιβλιοθήκης συνοικίας Αγ. Νικολάου & Λάκας Μαντζάρα, Γεωργία-Αγροτική ζωή-Προϊόντα		Z2, 60
Δημ Βιβλιοθήκης συνοικίας Αγ. Παρασκευής & Πλατ. Γιολδάση Αθλοπαιδιές-Αθλητικά αγωνίσματα		Z2, 60
Δημήτριος Κατσέμης	Τα περίεργα των οπισθοεκτυπώσεων	Δ1, 60
Γεώργιος Κούτσιας	Μελέτη χαρτών	Δ1, 60
Ευαγγελία Μανδύλη	Θέατρο	Δ2, 60
Μιράντα Μπουντούρη	Έντομα ωφέλιμα και επιβλαβή	Δ1, 60
Ηλίας Παγανός	Οι ελληνικές σημαίες στα γραμματόσημα του κόσμου	Δ1, 60
Ανδ. Παπαδημητρίου	ΗΟΜΟ: Από την πρώτη παρουσίας του μέχρι το λυκαυγές της ενδυμασίας του,	Δ1, 60
Θεόδ. Παπαηλιού	Περί ανέμων και υδάτων	Ε1, 60
Χαρ. Τσινοπούλου	Μέσα μεταφοράς	Δ2, 60

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Βασίλειος Ντίνας	Πλαστά γραμματόσημα του Ιονικού Κράτους	Δ1, 55
------------------	---	--------

Τόσο η οργάνωση της έκθεσης όσο και η φιλοξενία ήταν άριστες. Μακάρι να γίνονταν συχνά εκθέσεις τέτοιου επιπέδου, και μάλιστα στην περιφέρεια.

(Συνεχίζεται)

Χάτσικο

Ο σκύλος σύμβολο της αφοσίωσης και της αγάπης

(Ένα από τα αγάλματα του Χάτσικο με τον καθηγητή)

Ιστορίες για την εκδήλωση αφοσίωσης του σκύλου προς τον άνθρωπο έχουν ακούσει και διαβάσει πολλές. Ιστορίες που έχουν συγκινήσει και έχουν συμβάλει στο να αγαπήσουμε ακόμα περισσότερο αυτό το αξιολάτρευτο ζώο. Αρχίζοντας από τον πιστό Άργο του Οδυσσέα και περνώντας από εκατοντάδες άλλα παραδείγματα, η ιστορία είναι γεμάτη αναφορές σε σκύλους που έσωσαν ανθρώπινες ζωές, που μετέφεραν μηνύματα μέσα από πυρά εμπολέμων, που έμειναν αφοσιωμένα στο αφεντικό τους ακόμα και μετά το θάνατό του.

Μια τέτοια ιστορία, ίσως ή πιο διάσημη, είναι αυτή του Χάτσικο, ενός λευκού σκύλου ράτσας Ακίτα που γεννήθηκε στις 10 Νοεμβρίου του 1923, στην πόλη Οντάτε της Ιαπωνίας. Τον υιοθέτησε κουτάβι δύο μηνών ο Χιντεσάμπουρο Ουένο, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Τόκιο, που ζούσε μοναχικά στα περίχωρα της ιαπωνικής πρωτεύουσας και τον μεγάλωσε σαν πραγματικό φίλο και σύντροφο. Αχώριστοι κυριολεκτικά, περπατούσαν καθημερινά μαζί μέχρι τον σιδηροδρομικό σταθμό της Σιμπούγια, όπου ο καθηγητής έπαιρνε το τρένο για να πάει στο πανεπιστήμιο. Ο Χάτσικο γύριζε σπίτι μόνος, αλλά το απόγευμα ξαναγύριζε στον σταθμό, όπου περίμενε την επιστροφή του κυρίου του.

Όμως τον Μάιο του 1925 ο καθηγητής δεν εμφανίστηκε στον σταθμό. Μάταια τον περίμενε ο Χάτσικο. Κατά την διάρκεια μιας διάλεξης στο πανεπιστήμιο πέθανε από εγκεφαλική αιμορραγία. Έκτοτε, ο Χάτσικο περίμενε τον κύριό του στον σταθμό, πάντα στο ίδιο σημείο και κάθε μέρα, για το υπόλοιπο της ζωής του.

Παρατηρώντας ένας μαθητής του Ουένο το μεγαλόσωμο σκύ-

λο που περίμενε στον σταθμό κοιτάζοντας τα τρένα μέχρι να βγει και ο τελευταίος επιβάτης, ρώτησε τους περαστικούς και τους θαμώνες του σταθμού οι οποίοι τον τάζαν και έμαθε το λόγο της αναμονής του. Έκτοτε, ο μαθητής αυτός ερχόταν συχνά στον σταθμό για να δει τον Χάτσικο και έγραψε πολυάριθμα άρθρα σε τοπικές εφημερίδες, εξυμνώντας την αφοσίωση του λευκού Ακίτα. Ένα από αυτά τα άρθρα δημοσιεύτηκε σε μια εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας και ο Χάτσικο έγινε σύντομα διάσημος. Οι Ιάπωνες εντυπωσιάστηκαν, ενώ γονείς και δάσκαλοι άρχισαν να χρησιμοποιούν τον Χάτσικο σαν παράδειγμα ύψιστης αφοσίωσης και πίστης στην οικογένεια.

Τελικά, ο Χάτσικο χαρακτηρίστηκε σαν ζωντανός θρύλος και ένας διάσημος γλύπτης φιλοτέχνησε ένα μπρούτζινο άγαλμα που τον απεικονίζει καθιστό, να περιμένει το αφεντικό του. Το άγαλμα αυτό τοποθετήθηκε σε μια έξοδο του σταθμού της Σιμπούγια, ενώ στα αποκαλυπτήρια ήταν παρών και ο ίδιος ο σκύλος. Λίγο μετά, η είσοδος αυτού του σταθμού που αποτελεί δημοφιλές σημείο συνάντησης για εκατομμύρια Ιάπωνες, ονομάστηκε "Είσοδος του Χάτσικο".

Στις 8 Μαρτίου 1935, περαστικοί βρήκαν τον Χάτσικο πεθαμένο σε ένα δρομάκι κοντά στον σταθμό της Σιμπούγια. Όταν το νέο του θανάτου του έγινε γνωστό, ο σταθμός και το άγαλμά του κυριολεκτικά κατακλύστηκαν από κόσμο και λουλούδια.

Οι δυο ταφικές στήλες, του καθηγητή Ουένο και του Χάτσικο, τοποθετήθηκαν πλάι-πλάι στο κοιμητήριο, έτσι ώστε να μείνουν αιώνια αχώριστοι, σύμφωνα με το ιαπωνικό έθιμο.

Το άγαλμα του Χάτσικο.

Τα όργανα του Χάτσικο διατηρούνται στη φορμολή στο ερευνητικό κέντρο του Πανεπιστημίου του Τόκιο δίπλα σε μία προτομή του ιδιοκτήτη του καθηγητή, ενώ ο Χάτσικο βρίσκεται βαλσαμωμένος στο Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας και Επιστημών του Τόκιο.

Ένα όμοιο μπρούτζινο άγαλμα με αυτό του σταθμού τοποθετήθηκε και στο Οντάτε, γενέτειρα του Χάτσικο, αλλά και στην είσοδο του μουσείου Ακίτα της περιοχής.

Τελικά, ο πιστός Χάτσικο αποτελεί εθνικό σύμβολο αφοσίωσης για το ιαπωνικό έθνος. Κάθε χρόνο στις 8 Απριλίου πραγματοποιείται

Ο "καθηγητής" Ρίτσαρ Γκιρ στο σταθμό με τον Χάτσικο ("Χάτσι" στην ταινία)

μια σεμνή τελετή στον σταθμό της Σιμπουγιά και εκατοντάδες Ιάπωνες έρχονται για να τιμήσουν την μνήμη του και την θρυλική αφοσίωση που έδειξε σε όλη του τη ζωή.

Η ιστορία του Χάτσικο μεταφέρθηκε και στον κινηματογράφο το 2009, με τον τίτλο Hachi: A Dog's Story (Χάτσικο: Η ιστορία ενός σκύλου), με πρωταγωνιστή τον Ρίτσαρντ Γκιρ στο ρόλο του καθηγητή.

Π. Α.

Η "Αφροδίτη" του Brassemprouy

Το Brassemprouy είναι ένα μικρό χωριό της νοτιοδυτικής Γαλλίας, μία από τις πρώτες παλαιολιθικές τοποθεσίες που εξερευνήθηκαν στη Γαλλία. Κοντά του υπάρχουν δύο σπήλαια, 100 μέτρα το ένα από το άλλο. Η "Αφροδίτη" ανακαλύφθηκε σε ένα από τα δύο, γνωστό ως "Σπήλαιο του Πάπα", και συνοδεύταν από τουλάχιστον άλλες οκτώ ανθρωπίνες μορφές, όλες ημιτελείς, φανερώνοντας πως ο καλλιτέχνης σκάλιζε πολλά ειδώλια ταυτοχρόνως.

Η "Αφροδίτη" είναι σκαλισμένη σε χαυλιόδοντα από μαμούθ και είναι

ακαθόριστου φύλου. Οι διαστάσεις της είναι 3,65 εκ ύψος, 2,2 εκ βάθος και 1,9 εκ πλάτος. Το πρόσωπο είναι τριγωνικό και φαίνεται ήρεμο. Ενώ το μέτωπο, η μύτη και τα φρύδια διακρίνονται ανάγλυφα, δεν υπάρχει το στόμα. Στο κεφάλι υπάρχουν σειρές από ρηχές τομές, σε ορθή γωνία μεταξύ τους, σαν μοτίβο "σκακιέρας", που ερμηνεύεται ως απεικόνιση περούκας, καλύμματος κεφαλής με γεωμετρικά σχέδια, ή απλά αντιπροσωπευση μαλλιών.

Αν και όταν ανακαλύφθηκε το κεφάλι, τα μέσα που διέθετε η αρχαιολογία δεν ήταν ικανά για την επιστάμενη μελέτη του περιβάλλοντος όπου βρέθηκε, οι μελετητές συμφωνούν ότι η Αφροδίτη του Brassemprouy ανήκε στην ανώτερη παλαιολιθική περίοδο, θεωρούν ότι κατασκευάστηκε μεταξύ του 29.000-22.000 π.Χ. και ότι αποτελεί την πρώτη γνωστή ρεαλιστική αναπαράσταση ανθρώπινου προσώπου.

Λ. Τ.

Το πιλάφι και η ιστορία του

Μία από τις πρώτες λογοτεχνικές αναφορές για το πιλάφι βρίσκεται στις ιστορίες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, σε μία περιγραφή βακτριανής φιλοξενίας. Η Βακτριανή ήταν Ανατολική Επαρχία της Μακεδονικής Αυτοκρατορίας στο ευρύτερο Ιράν. Από τη συγκεκριμένη περιοχή θεωρείται ότι καταγόταν και η Ρωξάνη, η σύζυγος του Αλεξάνδρου.

Είναι γνωστό ότι σε αυτό το συμπόσιο που οργανώθηκε μετά την κατάληψη της Σογδιανής, πρωτεύουσας της Σαμαρκάνδης (τότε Μαρακάνδη), προσφέρθηκε στον Αλέξανδρο πιλάφι. Πιστεύεται ότι επιστρέφοντας στην Ελλάδα οι Μακεδόνες στρατιώτες έφεραν τη συνταγή παρασκευής του στη Μακεδονία, από όπου εξαπλώθηκε σε όλη την Ελλάδα.

Στο αρχαίο Ινδικό κείμενο αναφέρεται ρύζι μαγειρεμένο με κρέας, και η λέξη "puhalo" ή "pallao" χρησιμοποιείται για να αναφερθεί το εν λόγω πιάτο στη αρχαία σανσκριτική.

Πιστεύεται ότι μία από τις πρώτες συνταγές παρασκευής πιλαφιού τεκμηριώθηκε για πρώτη φορά τον 10ο αιώνα από τον Πέρση λόγιο και γιατρό Αβικέννα (Abu Ali Ibn Sina), ο οποίος έχει αφιερώσει στα ιατρικά βιβλία του ένα ολόκληρο τμήμα στην προετοιμασία των διαφόρων φαγητών, συμπεριλαμβανομένων πολλών ειδών πιλαφιού. Περιέγραψε επίσης τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα κάθε υλικού που χρησιμοποιόταν για την προετοιμασία του φαγητού. Γι' αυτό και οι Ουζμπεκοί και οι Τατζικιστάνοι θεωρούν τον Αβικέννα "πατέρα" του σύγχρονου πιλαφιού.

Το πιλάφι έγινε με τον καιρό σημείο διατροφικής αναφοράς στην Μέση Ανατολή και στην Υπερκαυκασία, με παραλλαγές και και-

νοτομίες που εισήγαγαν οι Πέρσες, οι Άραβες, οι Τούρκοι και οι Αρμένιοι. Στο Ισραήλ εισήχθη από τον Bukharan και τους Εβραίους της Περσίας, ενώ κατά την περίοδο της Σοβιετικής Ένωσης, εκδόσεις του πιάτου πέρασαν στις κουζίνες των Σοβιετικών Δημοκρατιών από τις χώρες της Κεντρικής Ασίας.

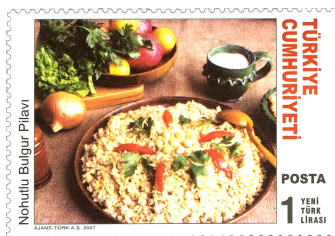
Το Πιλάφι, γνωστό σε διάφορες γλώσσες ως rolo, pollo, pilav, plon, pulao, rolou και palaw, είναι ένα πιάτο όπου το ρύζι είναι μαγειρεμένο σε ζωμό και καρυκεύματα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το ρύζι μπορεί να έχει χρώμα καφετί, όταν αναμιγνύεται με κομμάτια ψημένο κρεμμύδι ή/και με μίγμα μπαχαρικών. Ανάλογα με την τοπική κουζίνα, μπορεί επίσης να περιέχει κρέας, λαχανικά και αποξηραμένα φρούτα.

Στην ελληνική κουζίνα, το πιλάφι είναι αφράτο και μαλακό και ποτέ "σουπώδες" ή "λασπωμένο". Συχνά βράζεται σε ζωμό κρέατος ή σερβίρεται με σάλτσα κρέατος, ή συνοδεύει μαγειρεμένα κρεατικά. Περιφίλημα συνοδεύει και το χτα-

πόδι κρασάτο!

Στη Βόρεια Ελλάδα ένας τρόπος φτωχικού πιάτου πιλαφιού γίνεται αφήνοντάς το να ψηθεί επάνω στη σόμπα ή στο φούρνο. Τέλος, υπάρχει και το περίφημο γαμοπίλαφο (πιλάφι του γάμου) που σερβίρεται παραδοσιακά σε γάμους και σε μεγάλες γιορτές στην Κρήτη, όπου το ρύζι βράζεται σε ζωμό αρνίσιου ή βόειου κρέατος, και καταλήγει με την προσθήκη χυμού από λεμόνι. Παρά το όνομά του "γαμοπίλαφο", στην πραγματικότητα δεν είναι πιλάφι αλλά μάλλον ένα είδος ριζότο, με κρεμώδη και όχι αφράτη υφή.

Λ. Τ.

Αχ! Αυτό το πλάνο...

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

1.1. ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ

- 1.2. Εισαγωγή - Τι γίνεται με τον καιρό;
- 1.3. Ήλιος, η κινητήρια δύναμη - Παρέχει την ενέργεια του Γη
- 1.4. Θεοί και φυσικά φαινόμενα - Οι προβλέψεις στο παρελθόν
- 1.5. Η μετέπειτα ανάπτυξη - Προς την μετεωρολογία του σήμερα
- 1.6. Διεθνής συνεργασία - Ο καιρός δεν γνωρίζει σύνορα
- 1.7. Δίκτυα παρατήρησης - Βάση των μετεωρολογικών δραστηριοτήτων

2. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΟΡΓΑΝΑ...

- 2.1. Θερμοκρασία αέρα και ήλιου - Τα πιο αισθητά καιρικά στοιχεία
- 2.2. Πίεση του αέρα - Αόρατη, αλλά απαραίτητη για την κατεύθυνση του ανέμου
- 2.3. Κατεύθυνση & ταχύτητα του ανέμου - Ανακλώντας διαφορές πίεσης του αέρα
- 2.4. Βροχή και υγρασία - Υγρά στοιχεία του καιρού
- 2.5. Χιονοκάλυψη - Στερεά μορφή βροχής

3. ... ΜΕ ΟΠΤΙΚΑ ΜΕΣΑ, ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΛΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗΣ

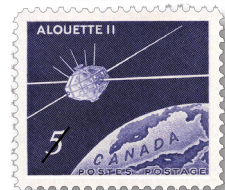
- 3.1. Νεφοκάλυψη - Ελέγχοντας την κατανομή της ακτινοβολίας του ήλιου
- 3.2. Κεραυνοί και αστραπές - Ανησυχητικά χαρακτηριστικά των νεφών
- 3.3. Ατμοσφαιρική οπτική - Φωτισμός του ουρανού
- 3.4. Τηλεπισκόπηση - Σύγχρονες τεχνικές παρατήρησης
- 3.5. Εναέριες παρατηρήσεις με διάφορους τρόπους

4. ΣΤΟΧΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

- 4.1. Συλλογή πληροφοριών για τον καιρό - Παρατηρήσεις σε μη πραγματικό χρόνο
- 4.2. Τηλεπικοινωνίες - Ταχεία πρόσβαση στις παρατηρήσεις
- 4.3. Ανάλυση του καιρού - Απαραίτητη πριν την πρόβλεψη
- 4.4. Μετεωρολογικές προβλέψεις - Τα πιο ορατά εξαγόμενα στη μετεωρολογία

5. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ - ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ

- 5.1. Ανεμοστρόβιλοι και χαλαζοπτώσεις - Τοπικές καιρικές διαταραχές
- 5.2. Τροπικές καταιγίδες - Τα πιο καταστροφικά καιρικά συστήματα
- 5.3. Υπερ-τροπικές καταιγίδες - Τα πιο ογκώδη καιρικά συστήματα
- 5.4. Πλημμύρες με καταστροφικές συνέπειες
- 5.5. Ξηρασίες, αναπτυσσόμενες πιο αργά
- 5.6. Πλανητική μεταβολή και κλίμα - Νέες απειλές;

Η Παρισινή Έκθεση του 1900, η Ελλάδα και ο ...Άγιος Σώστης!

Η μεγάλη, όσο και ιστορική διεθνής έκθεση του Παρισιού του 1900 που διάρκεσε από 15 Απριλίου έως 12 Νοεμβρίου 1900 και συνέπεσε με την Ολυμπιάδα της ίδιας χρονιάς, είχε μεγάλο διεθνή καλλιτεχνικό, πολιτιστικό και εμπορικό αντίκτυπο.

Στην έκθεση αυτή συμμετείχαν 76.112 εκθέτες από όλες σχεδόν τις χώρες του κόσμου και δέχτηκε τον απίστευτο αριθμό των 48.130.300 επισκεπτών, αριθμό ρεκόρ μέχρι σήμερα.

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής ήταν ο μηχανικός Γκιστάβ Άιφελ (Gustave Eiffel), δημιουργός του ομώνυμου Πύργου που αποτέλεσε το εντυπωσιακότερο έκθεμα της έκθεσης του 1878 και εξελίχθηκε σε σύμβολο της γαλλικής πρωτεύουσας, και του εσωτερικού του περιφημου Αγάλματος της Ελευθερίας του λιμανιού της Νέας Υόρκης.

Καθώς το ξεκίνημα του 20ου αιώνα ήταν μία περίοδος που συνόψιζε τις μοναδικές κατακτήσεις των τελευταίων δεκαετιών στους τομείς της οικονομίας, της βιομηχανίας, της τεχνολογίας, της επιστήμης και του πολιτι-

σμού, η Παγκόσμια Έκθεση του 1900 αποτέλεσε τον καθρέφτη όλων των –συχνά αντιφατικών- χαρακτηριστικών της εποχής. Ιδιαίτερα

οι τέχνες, αυτή την περίοδο γνώριζαν πολλές νέες τάσεις, όπως το "συμβολισμό", την αναζήτηση του πνευματικού στοιχείου στη φύση και την τέχνη σε αντίθεση προς το "θετικισμό" και το "ρεαλισμό", το περίφημο κίνημα της "Αρ Νουβώ" με τη διακοσμητική υπερβολή της, αλλά και τις ταυτόχρονες καλλιτεχνικές αναζητήσεις που δεν άργησαν να οδηγήσουν στον "κυβισμό".

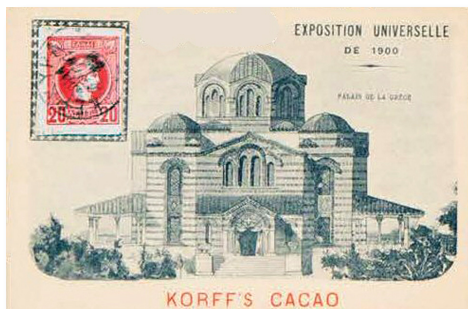
Ταυτόχρονα, στην έκθεση του Παρισιού εμφανίστηκαν οι νέες παγκόσμιες τάσεις της αρχιτεκτονικής, και πολλές μηχανικές και άλλες εφευρέσεις, μεταξύ των οποίων η Μεγάλη Ρόδα του Λούνα Παρκ, οι μηχαν-

νές ντίτζελ, οι κυλιόμενες σκάλες, οι ομιλούσες ταινίες και η πρώτη μαγνητική συσκευή εγγραφής ήχου (telegraphone).

Η Ελλάδα ήταν και αυτή παρούσα. Ήταν μια θαυμάσια ευκαιρία προβολής του νεότερου ελληνικού κράτους. Καθώς μάλιστα η έκθεση είχε θεωρηθεί σπουδαίο γεγονός, την

Σφραγίδα μηχανής Silbe & Pondorf τύπου "σημαίας" με "Παρίσι, Έκθεση 1900".

Το ελληνικό περίπτερο σε κάρτα που διαφημίζει κακάο, αλλά και με επικολημένη μικρή κεφαλή!

Τέσσερις από τις βινιέτες που εκδόθηκαν για την ελληνική συμμετοχή στην έκθεση του Παρισιού. Αριστερά της εικόνας τους το ελληνικό περίπτερο, το οποίο, μετά το τέλος της έκθεσης θα μετατραπεί σε Άγιο Σώστη!

ελληνική συμμετοχή συντόνιζε ειδική επιτροπή, σε συνεργασία με την Ελληνική Πρεσβεία στο Παρίσι.

Ωστόσο, η ελληνική συμμετοχή είχε ένα από πιο αξιοπερίεργα χαρακτηριστικά: Το εκθεσιακό της περίπτερο ήταν μια βυζαντινή εκκλησία! Μια εκκλησία κατασκευή από χυτοσίδηρο, ο σχεδιασμός της οποίας είχε ανατεθεί στο Γάλλο αρχιτέκτονα Λυσιέν Μάνι (Lucien Magne). Το υλικό κατασκευής της ανήκε και αυτό στις αντιφάσεις της εποχής. Ο χυτοσίδηρος είχε επινοηθεί μόλις τριάντα χρόνια πριν ενώ το μπετόν αρμέ αποτελούσε ακόμα νεότερη ανακάλυψη.

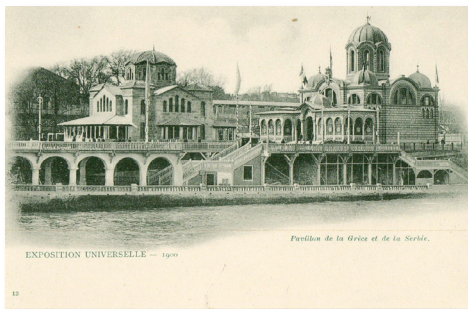
Όταν τέλειωσε η έκθεση, η παράδοση εκκλησία αποσυναρμολογήθηκε και με έξοδα του Ανδρέα Συγγρού μεταφέρθηκε στην Αθήνα, όπου συναρμολογήθηκε και πάλι, και έγινε η γνωστή εκκλησία του Αγίου Σώστη της λεωφόρου Συγγρού. Το όνομα αυτού του Αγίου επιλέχτηκε ως τάμα για τη σωτηρία του βασιλέως Γεωργίου Α', που είχε διασω-

Μια ακόμα βινιέτα, αυτή τη φορά με το βασιλιά Γεώργιο Α' δίπλα στον (κατοπινό) Άγιο Σώστη.

Το περίφημο Grand Palais (Μέγα Μέγαρο) που φιλοξένησε και ελληνικά εκθέματα. Κατασκευάστηκε ειδικά για την έκθεση του 1900.

Τα περίπτερα Ελλάδας και Σερβίας. Οι Σέρβοι επέλεξαν και αυτοί "εκκλησία".

θεί από δολοφονική απόπειρα λίγο πριν.

Όσοι επισκέπτονται αυτή την βυζαντινή εξωτερικά εκκλησία, παρατηρούν με έκπληξη ότι βρίσκονται σε ένα χώρο τεχνοτροπίας αρ νουβό, με κολόνες από χυτοσίδηρο, με διακοσμήσεις αρ νουβό, με κάγκελα αρ νουβό! Ακόμη και τα εξωτερικά πλακάκια δεν είχαν επηρεαστεί και αυτά από το στυλ "αρ νουβό"!

Άξιο να αναφερθεί είναι επίσης ότι στο ελληνικό περίπτερο της έκθεσης του 1900, αλλά και σε άλλους χώρους, μεταξύ των οποίων και στο περίφημο Grand Palais, εκτέθηκαν 70 έργα Ελλήνων ζωγράφων της εποχής, όπως η γνωστή "Παιδική συναυλία" του Ιακωβίδη, που πήρε χρυσό μετάλλιο, η "Αθηναϊκή βραδιά" ή "Στην τράτσα" του Ιάκωβου Ρίζου, που πήρε αργυρό μετάλλιο, καθώς και έργα των Παύλου Μαθιόπουλου, Ιακωβίδη, Λύτρα. Γύζη κ.ά.

Π. Λ.

Διαφημιστικές καρτ ποστάλ της Έκθεσης: Η μία, με ελληνικό θέμα, διαφημίζει "χωνευτικό νερό" (ίσως σαν κι αυτό που κουβαλάει στο κεφάλι της η νεαρή Αθηναία!). Δεξιά, το Grand Palais des Breaux Arts (Εθνική Πινακοθήκη)

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΝΕΑ!

Ενδιαφέρον για το νέο θεματικό βιβλίο

Πολλοί είναι οι Έλληνες θεματικοί συλλέκτες -και όχι μόνο- που έσπευσαν να προμηθευτούν το *Εγχειρίδιο του Θεματικού Φιλοτελισμού* που πρόσφατα εξέδωσε ο σύλλογός μας. Τα σχόλια που συνόδευσαν την έκδοση ήταν εγκωμιαστικά.

Τόσο ο σύλλογός μας όσο και ο συγγραφέας ευχαριστούν από καρδιάς όλους με κάθε τρόπο απέστειλαν συγχαρητήρια μηνύματα.

BALKANFILA 2016

Στη γνωστή διαβαλκανική έκθεση BALKANFILA που παραδοσιακά οργανώνεται εκ περιτροπής στις χώρες των Βαλκανίων, το 2016 θα διεξαχθεί από 5 έως 9 Μαΐου στα Τίρανα της Αλβανίας.

Περιλαμβάνει όλες τις τάξεις πλην αεροφιλοτελισμού και το κόστος ανά πλαίσιο και έκθεμα φιλοτελικής φιλολογίας είναι 20 ευρώ. Η ελληνική συμμετοχή αναμένεται μεγάλη.

Εθνικός αντιπρόσωπος ορίστηκε ο Π. Λεούσης (2102825134, 6987164057, p_leoussis@hotmail.com)

Μαθητική εργασία για το φιλοτελισμό

Συνεχίζοντας τις πρωτοβουλίες της σχετικά με το φιλοτελισμό, η καθηγήτρια Γερμανικών της Α' τάξης του Γενικού Λυκείου Τήνου κ. Άννα Παναγιωτάκη οργάνωσε συνέντευξη μέσω SKYPE, κατά την οποία ο πρόεδρος της ΕΦΟ Π. Λεούσης απαντούσε σε ερωτήσεις των μαθητών αναφορικά με την ιστορία του γραμματοσήμου και τη μορφωτική σημασία του, τις φιλοτελικές τάξεις, τα είδη φιλοτελικού υλικού κτλ. Σημειωτέον ότι η συνέντευξη ηχογραφήθηκε από τους μαθητές, ώστε να γίνει αργότερα αντικείμενο ευρύτερης συζήτησης.

Είθε το παράδειγμα της κ. Παναγιωτάκη να βρει μιμητές.

Συλλογές μέλους μας από τη Λάρισα

Το δραστήριο μέλος μας από τη Λάρισα Θωμάς Κόντος μας έστειλε φωτοτυπίες από τρεις

όμορφες θεματικές συλλογές του (*Πίνακες Ελ Γκρέκο, Ελληνικό θέμα σε ξένα γραμματόσημα και Βαλκανικοί Αγώνες*). Η μεγάλη ποικιλία των γραμματοσήμων και η όμορφη κατάταξη αποτελούν δείγμα της αγάπης του για το θεματικό φιλοτελισμό και της εμπειριστατωμένης και ενδελικού έρευνας που έχει πραγματοποιήσει. Συγχαίρουμε θερμά

Συνεργασία δύο σωματείων

Με δελτίο τύπου της Φιλοτελικής Ένωσης Δωδεκανήσου πληροφορηθήκαμε ότι "αποφασίστηκε η ανάπτυξη δεσμών φιλίας και αλληλοϋποστήριξης της Ένωσης με τη Φιλοτελική Εταιρεία Πειραιώς".

Το γεγονός απανθασίστηκε με την έκδοση από την ΦΕΔ της εικονιζόμενης βινιέτας.

Ευχόμαστε η απόφαση αυτή να αποβεί εις όφελος των δύο φίλων σωματείων και του ελληνικού φιλοτελισμού γενικότερα.

Σωματεία της περιφέρειας στη "ΝΟΤΟΣ"

Εκτιμήθηκε ιδιαίτερα η επίσκεψη στη ΝΟΤΟΣ 2015 διοικητικών παραγόντων και φιλοτελιστών από σωματεία της περιφέρειας, και μάλιστα απομακρυσμένων από το κέντρο, όπως της Φ.Ε. Ηρακλείου Κρήτης, της Φ.Ε. Δωδεκανήσου, της Φ.Ε. Πιερίας και της Φ.Ε. Αργιολίου. Ειδικά οι Αργιολίτες φίλοι μας ήρθαν οργανωμένα, με ναυλωμένο μικρό λεωφορείο, στο οποίο επέβαινε και το μέλος μας Φώτης Μόσχος από τη Ναύπακτο.

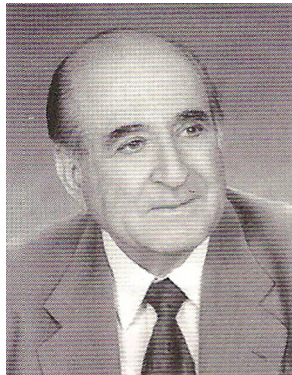
Εκτός από τις εμπειρίες που οι φίλοι επισκέπτες απέκτησαν με την παρατήρηση των εκθεμάτων μιας μεγάλης διεθνούς έκθεσης, μας έδωσαν την ευκαιρία και τη χαρά να γνωρίσουμε και προσωπικά όσους δεν γνωρίζαμε ήδη.

Μακάρι να υπάρχουν και άλλες παρόμοιες ευκαιρίες για την καλλιέργεια στενότερων σχέσεων μεταξύ μας.

Άγγελος Παπαϊωάννου (1925 – 2015)

Στις 7 Οκτωβρίου 2015 έφυγε για το μακρύ ταξίδι ο επί 25 χρόνια τέως πρόεδρος της ΕΦΟ Άγγελος Παπαϊωάννου.

Ο εκλιπών γεννήθηκε στην Ιεράπετρα της Κρήτης και ήταν ιατρός, ειδικευμένος στην παιδοκαρδιολογία, καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ, ιδρυτής και πρώτος διευθυντής της Παιδιατρικής Καρδιολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Παίδων "Αγία Σοφία". Επιστήμονας με μεγάλη επιστημονική δράση, υπήρξε μέλος καρδιολογικών εταιριών της Ελλάδας και του εξωτερικού, ενώ άφησε πολλά ιατρικά συγγράμματα και μονογραφίες.

Σαν φιλοτελιστής είχε συλλογές που βραβεύτηκαν με υψηλές βραβεύσεις διεθνώς λόγω της σπουδαιότητας του φιλοτελικού υλικού τους όσο και για την βαθιά μελέτη και γνώση του αντικείμενου τους. Κατά στη διάρκεια της μακρόχρονης φιλοτελικής του σταδιοδρομίας κατέκτησε συνολικά 36 επίχρυσα, μικρά και μεγάλα χρυσά μετάλλια, ενώ οι δύο πιο γνωστές και πολυβραβευμένες συλλογές του ήταν η *Μικρή Κεφαλή του Ερμή*, η και η *Ταχυδρομική Ιστορία των Ελληνικών Σιδηροδρόμων*.

Σαν φιλοτελικός μελετητής και συγγραφέας άφησε πίσω του ένα ενδιαφέρον και άριστα εμπειριστατωμένο έργο. Τα βιβλία του *Τα Χαρτόσημα της Κρήτης (1875-1913)* και *Οι Εξελίξεις των Ελληνικών Επικοινωνιών (1821-1998)*, πολυσέλιδα, πολυτελή και δίγλωσσα, αποτελούν κόσμημα για κάθε φιλοτελική βιβλιοθήκη και εργαλείο για τον επιστημονικό μελετητή.

Σαν διοικητικός φιλοτελικός παράγων, ο Παπαϊωάννου υπήρξε επί 25 χρόνια πρόεδρος της ΕΦΟ, αριθμός ετών που ίσως αποτελεί διεθνές ρεκόρ. Επιδίωξε αυτή τη θέση και την υπηρέτησε με πάθος και συνέπεια. Τα χρόνια της προεδρίας του επήλθαν πολλές οργανωτικές βελτιώσεις στην Ομοσπονδία, ενισχύθηκαν οι σχέσεις της με τα Ταχυδρομεία, καλλιεργήθηκαν οι σχέσεις με τις Ομοσπονδίες του εξωτερικού. Σε αναγνώριση της πολύχρονης αυτής προσφοράς του η ΕΦΟ τον αναγόρευσε Επίτιμο Πρόεδρό της.

Προσηνής, ήπιος και ευγενής χαρακτήρας, ο Άγγελος Παπαϊωάννου έχαιρε μεγάλης εκτίμησης τόσο στον επιστημονικό όσο και στο φιλοτελικό κόσμο.

Θα τον θυμόμαστε πάντα.

Θεματική συλλογή πρωταθλήτρια, με 98 βαθμούς!

Όπως είναι σε όλους γνωστό, κάθε χρόνο πραγματοποιείται στην πόλη Essen (Έσση) της Γερμανίας διεθνής έκθεση/πρωτάθλημα θεματικού φιλοτελισμού. Δεν θα υπήρχε λόγος, επομένως, να αναφερθούμε πάλι σε αυτή αν δεν συνέβαινε να πληροφορηθούμε ότι

μία συλλογή βραβεύτηκε φέτος εκεί με την "στρατοσφαιρική" βαθμολογία των 98 βαθμών! Βραβευμένος και πρωταθλητής ο Γερμανός Damian Läge και τίτλος της συλλογής του *Fascinated in feathers - How birds inspire people* (Γοητευμένος με τα φτερά - Πώς τα πουλιά εμπνέουν τους ανθρώπους). Ο Damian ήταν Επίτροπος Θεματικού Φιλοτελισμού της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας (FIP), πριν τον διαδεχτούν ο Σουηδός Jonas Hällström και ο σημερινός, Φλαμανδός/Βέλγος Koenraad Bracke.

Συγχαρητήρια Damian.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

HELLAS 2015 0,03€
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

HELLAS 2015 0,72€
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

HELLAS 2015 1,50€
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

HELLAS 2015 2,00€
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

• Στις 9 Οκτωβρίου 2015 κυκλοφόρησε η νέα αναμνηστική σειρά με τίτλο **“350 Χρόνια από τη Λειτουργία του Κολεγίου Φλαγγίνης”**, αποτελούμενη από 4 γραμματόσημα συνολικής ονομαστικής αξίας € 4.25 σε 100.000 πλήρεις σειρές. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 σετ ΦΠΗΚ προς € 6.50 έκαστο, 1.000 τυποποιημένες σειρές γραμματοσήμων προς € 9.40, 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 14.50 και 1.000 σετ Καρτών Μάξιμουμ προς € 6.40 το σετ.

• Στις 30 Οκτωβρίου 2015 κυκλοφόρησε η νέα αναμνηστική σειρά-φεγιέ με τίτλο **“Ταχυδρομικό Ταμειούχριο 1900-2015”**, αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 1.00, σε 300.000 τεμάχια. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 ΦΠΗΚ προς € 2.00 έκαστος και 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 5.80.

• Στις 4 Νοεμβρίου 2015 κυκλοφόρησε η αναμνηστική σειρά - φεγιέ με τίτλο **“2015 - Έτος θαλάσσιας συνεργασίας Ελλάδας-Κίνας”** αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 3.00, σε 80.000 τεμάχια. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 ΦΠΗΚ προς € 4.50 έκαστος και 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 10.30 έκαστο.

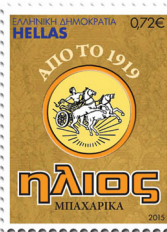
• Στις 5 Νοεμβρίου 2015 κυκλοφόρησε η 4η σειρά γραμματοσήμων Αγίου Όρους με τίτλο **“ΞΥΛΟΓΛΥΠΤΑ Δ”**, αποτελούμενη από 5 γραμματόσημο συνολικής αξίας € 3.65, σε 30.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 6.000 διπλοί ΦΠΗΚ προς € 5.90 το σετ, 1.800 λευκώματα σειράς προς € 32.00 και 12.500 Κάρτες Μάξιμουμ προς € 8.00 το σετ των πέντε.

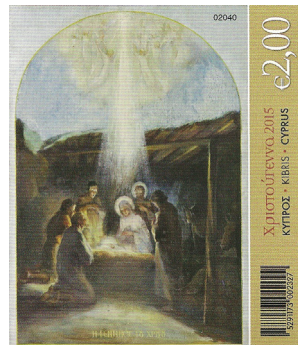
• Στις 4 Νοεμβρίου 2015 κυκλοφόρησε επίσης νέα αναμνηστική σειρά με τίτλο **“ΕΠΑΙΤΕΙΟΙ-ΓΕΓΟΝΟΤΑ (Μέρος Β)”** αποτελούμενη από 3 γραμματόσημα συνολικής ονομαστικής αξίας € 2.62 σε 100.000 πλήρεις σειρές. Τα δύο γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 0.72 και 0.90 που φέρουν παραστάσεις από το λογότυπο της ΝΟΤΟΣ 2015 εκτυπώθηκαν μαζί, σε φυλλαράκια των δύο. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 διπλοί ΦΠΗΚ προς € 4.50 το σετ, 1.000 τυποποιημένες σειρές γραμματοσήμων προς € 8.50, 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 17.20 και 1.000 σετ Καρτών Μάξιμουμ προς € 9.60 το σετ.

• Στις 5 Νοεμβρίου 2015 κυκλοφόρησε η 4η σειρά γραμματοσήμων Αγίου Όρους με τίτλο **“ΕΥΛΟΓΛΥΠΤΑ Δ”**, αποτελούμενη από 5 γραμματόσημο συνολικής αξίας € 3.65, σε 30.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 6.000 διπλοί ΦΠΗΚ προς € 5.90 το σετ, 1.800 λευκώματα σειράς προς € 32.00 και 12.500 Κάρτες Μάξιμουμ προς € 8.00 το σετ των πέντε.

• Στις 14 Δεκεμβρίου 2015 κυκλοφόρησε η 15η αναμνηστική σειρά με τίτλο **“Εταιρικά σήματα, λογότυπα, προϊόντα που άφησαν εποχή”**, αποτελούμενη από 5 γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 0.72 έκαστο, σε 700.000 πλήρεις σειρές. Εκδόθηκαν επίσης επίσης 6.000 ΦΠΗΚ X 5 (ένας για κάθε γραμματόσημο) προς € 7.20 το σετ των πέντε, 1.000 τυποποιημένες σειρές γραμματοσήμων προς € 6.80, 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 14.50 και 5.000 σετ Καρτών Μάξιμουμ προς € 8.00 το σετ.

ΚΥΠΡΟΥ

• Στις 19 Δεκεμβρίου 2015 κυκλοφόρησε δύο σειρές γραμματοσήμων με τίτλο "Χριστούγεννα 2015". Η πρώτη περιλαμβάνει ένα γραμματόσημο ονομαστικής αξίας 0.41 και ένα φεγιά 2.00. Η δεύτερη αποτελείται από δύο γραμματόσημα των 0.34 και 0.64. Και οι δύο εκδόσεις κυκλοφόρησαν σε 55.000 σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 6.000 ΦΠΗΚ από κάθε σειρά, προς 2.92 η πρώτη και 1.39 η δεύτερη.

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

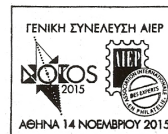
ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 5 Οκτωβρίου 2015 χρησιμοποιήθηκε με την ευκαιρία της παρουσίασης του βιβλίου "Ο Κοινοβουλευτικός Κώστα Κάππος (πιο επίκαιρος από ποτέ) 1974-1989".

• Με την ευκαιρία της Διεθνούς Φιλοτελικής Έκθεσης και της Πανελλήνιας Συλλεκτικής Έκθεσης "ΝΟΤΟΣ 2015" χρησιμοποιήθηκαν πέντε ειδικές αναμνηστικές σφραγίδες και ένα ειδικό χρονολογικό σήμαντρο, στις παρακάτω ημερομηνίες:

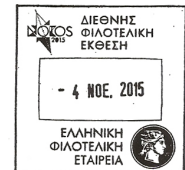

- Τετάρτη, 04/11/2015, Εγκαίνια Έκθεσης "Πανελλήνια Συλλεκτική ΝΟΤΟΣ 2015"
- Πέμπτη, 12/11/2015, Εγκαίνια "Διεθνούς Φιλοτελικής Έκθεσης ΝΟΤΟΣ 2015"
- Παρασκευή, 13/11/2015, Ημέρα Διεθνούς Ένωσης Φιλοτελικών Δημοσιογράφων (ΑΙJP)
- Σάββατο, 14/11/2015, Ημέρα Γεν Συνέλευσης Ένωσης Φιλοτελικών Πραγματογνωμόνων (ΑΙΕP)
- Κυριακή, 15/11/2015, Ετήσιο Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας (FEPΑ)

Επίσης, κατά τη διάρκεια όλων των ημερών της έκθεσης χρησιμοποιήθηκε το παρόν ειδικό χρονολογικό σήμαντρο.

• Χρησιμοποιήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2015 με την ευκαιρία της Τελετής Αφής και Παράδοσης της Ολυμπιακής Φλόγας στο Παναθηναϊκό Στάδιο, για τους II Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες Νέων "LILLEHAMMER 2015".

• Χρησιμοποιήθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2015 με την ευκαιρία του εορτασμού της **150ετηρίδας Εταιρείας των Φίλων του Λαού** (08/12/1865 - 08/12/2015).

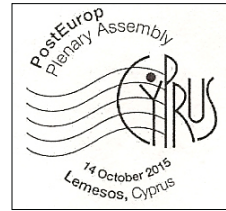

• Χρησιμοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2015 με την ευκαιρία της 3ης βράβευσης των διακεκριμένων προσωπικοτήτων από τα Επτάνησα, από την Ένωση Επτανησίων Ελλάδας.

ΚΥΠΡΟΥ

• C11/2015. Χρησιμοποιήθηκε στις 14 Οκτωβρίου με την ευκαιρία της πραγματοποίησης της Γενικής Συνέλευσης της **"PostEurop Plenary Assembly"** στην Κύπρο (14-15/10/2015)

• C13/2015. Χρησιμοποιήθηκε στις 27 Αυγούστου 2015 με την ευκαιρία της Διεθνούς Φιλοτελικής Έκθεσης **"SINDELFFINGEN 2015"** που έγινε στην ομώνυμη πόλη της Γερμανίας τις ως άνω ημερομηνίες (Γνωστή επαναλαμβανόμενη σφραγίδα).

γ) ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ:

ΕΛΛΑΔΑΣ

• **"ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ"**. Χρησιμοποιήθηκε από 29 έως 31 Οκτωβρίου 2015 εν όψει των εορταστικών εκδηλώσεων του Υπουργείου Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας & Τουρισμού.

ΚΥΠΡΟΥ

• S10/2015. Χρησιμοποιήθηκε από 5 έως 9 Οκτωβρίου 2015 με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για την **"Παγκόσμια Ημέρα των Ταχυδρομείων"** (9/10/2015). (Γνωστή επαναλαμβανόμενη σφραγίδα).

• S12/2015. Χρησιμοποιήθηκε από 12 έως 15 Οκτωβρίου με την ευκαιρία της πραγματοποίησης της Γενικής Συνέλευσης της **"PostEurop Plenary Assembly"** στην Κύπρο (14-15/10/2015)

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ

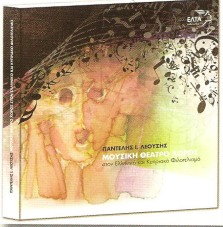
Ένα έργο απάνθισμα της θεματικής γνώσης διακεκριμένων φιλοτελιστών. Βασίστηκε στις γνώσεις και εμπειρίες του συγγραφέα που αποκτήθηκαν κατά την 40χρονη ενασχόλησή του με το αντικείμενο, αλλά και σε άρθρα και συγγράμματα πολλών θεματικών από χώρες με ιδιαίτερα ανεπτυγμένο θεματικό φιλοτελισμό. Αποβλέπει στο να οδηγήσει τόσο το νέο συλλέκτη σε άμεση επαφή με τα μυστικά του θεματικού φιλοτελισμού, αποφεύγοντας έτσι ένα λανθασμένο ξεκίνημα, άχρηστες αγορές και χάσιμο φιλοτελικού χρόνου, όσο και τους παλαιότερους για τη βελτίωση των συλλογών τους. Αποτελεί ταυτόχρονα εργαλείο φιλοτελικής γνώσης για κάθε φιλοτελιστή, καθώς στις 304, εξολοκλήρου έγχρωμες σελίδες του, παρουσιάζεται αγνωστο σε πολλούς υλικό, ιστορικά στοιχεία των διαφόρων εκδόσεων και πολλά άλλα.

Το **Εγχειρίδιο του Θεματικού Φιλοτελισμού** δεν πρέπει να λείπει από καμία φιλοτελική βιβλιοθήκη.

Οι Ιταλοί για το λεύκωμα

Μουσική-Θέατρο-Χορός στον Ελληνικό & Κυπριακό Φιλοτελισμό

Το τελευταίο τεύχος του *Notiziario Tematico*, όργανο της Ιταλικού Κέντρου Θεματικού Φιλοτελισμού (Centro Italiano di Filatelia Tematica), αφιερώνει δισέλιδη παρουσίαση στην πρόσφατη έκδοση των ΕΛΤΑ του έργου του Π. Λεουσίη με τον παραπάνω τίτλο. Το κείμενο που το συνοδεύει παρουσιάζει λεπτομερώς τα διάφορα μέρη του έργου και εκφράζεται κολακευτικά τόσο για το συγγραφέα όσο και για την έκδοση και το περιεχόμενο, ενώ διατυπώνει την ευχή να παρουσιαστεί σύντομα και η αγγλόφωνη έκδοσή του.

**MUSICA
TEATRO DANZA
dalla Grecia
con passione...**

Non si poteva non dare la giusta e meritata importanza a quest'opera come valido esempio da seguire nei lavori di classificazione dei vari temi oggetto di collezione, almeno di quelli più popolari.

Il nostro amico **Pantelis Leoussis**, che è anche Presidente della Federazione Greca di Filatelia, è uno stimatissimo e famoso Direttore d'orchestra, e non solo nel suo paese. Ma è anche uno dei più importanti collezionisti tematici del tema "Musica" a livello internazionale e non poteva essere diversamente perché, come avviene per tutti i tematici, ha messo insieme queste sue due grandi passioni: la Filatelia e la Musica.

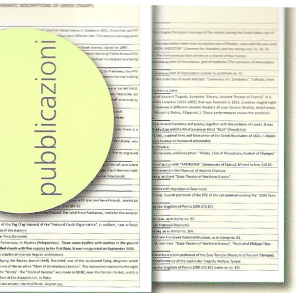
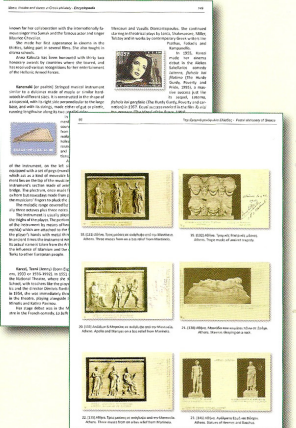
Al di là delle varie collezioni che ha realizzato nel tempo su vari argomenti musicali, si è ora cimentato in un'opera di notevole importanza che da lustro, oltre che a lui come autore, a tutta la Filatelia tematica greca. Infatti ha realizzato un volume di grande interesse riguardante i temi "Musica-Teatro-Danza" nella Filatelia di Grecia e di Cipro. Si tratta di ben 230 pagine, formato "quadrotto" (27,5 x 27,5), tutte a colori su carta di lusso: la grafica è stata curata dal gruppo di artisti delle Poste greche che realizzano i francobolli e gli altri prodotti filatelici. La struttura di questo libro è molto funzionale e di grande impatto visivo: sono elencati, separatamente per Grecia e per Cipro, tutti i francobolli, gli annulli, le affrancature meccaniche e gli interi postali sui temi indicati con una breve descrizione tematica per ogni pezzo.

La seconda parte del libro (Encyclopedia) racchiude cenni storici sui personaggi e gli strumenti musicali più significativi.

Le pagine che vengono mostrate, in successione, sono la dimostrazione della semplicità e della funzionalità dell'intero lavoro. Per il momento l'opera è stata stampata solo in lingua greca, anche se c'è una promessa da parte delle autorità postali greche di stamparne anche una versione in inglese, ma la cosa non è del tutto sicura.

publicazioni

Per questo motivo il nostro Pantelis sta provvedendo a farla in proprio nell'ambito del proprio club filatelico (le pagine mostrate provengono appunto dalla versione inglese in via di completamento). A titolo di cronaca il volume sta avendo un grande successo di pubblico, e quindi di vendite, da parte anche di estranei al mondo filatelico perché considerato un regalo di prestigio. Chi è interessato ad averne una copia appena pronta può contattare Pantelis al seguente indirizzo di posta elettronica: p_leoussis@hotmail.com

Il Presidente ed il Consiglio Direttivo del CIFT, insieme a tutti i soci, partecipano commossi al profondo dolore di Nino Barberis per la scomparsa della adorata moglie Franca e naturalmente a quello di Giorgio per la perdita della cara mamma.

Un enorme abbraccio da parte di tutta la famiglia del CIFT